BIBLIA KOLBRIN
(Cartea a VIII-a)

”CARTEA CRENGII DE ARGINT”

CONSERVATĂ DE MÂNA LUI GWINDER APOWIN

Traducerea: Octavian Cocoş

Biblia Kolbrin, un text de înţelepciune egiptean-celtic vechi de 3600 de ani studiat în zilele lui Isus şi păstrat cu drag de generaţii de mistici celtici din Marea Britanie, are 11 cărţi, primele 6 sunt numite „*texte egiptene*” şi au fost scrise de academici egipteni în urma Exodului ebraic, iar ultimele 5 sunt numite „*texte celtice*” şi au fost scrise de preoţii celtici în urma morţii lui Isus, resectiv:

1. BIBLIA KOLBRIN - Cartea I: ”*Cartea Creaţiei*”
2. BIBLIA KOLBRIN - Cartea a II-a: ”*Cartea textelor compilate*”
3. BIBLIA KOLBRIN - Cartea a III-a: ”*Cartea pergamentelor*”
4. BIBLIA KOLBRIN - Cartea a IV-a: ”*Cartea Fiilor focului*”
5. BIBLIA KOLBRIN - Cartea a V-a: ”*Cartea manuscriselor*”
6. BIBLIA KOLBRIN - Cartea a VI-a*: ”Cartea preceptelor şi învăţăturile morale”*
7. BIBLIA KOLBRIN - Cartea a VII-a: ”*Cartea originilor*”
8. **BIBLIA KOLBRIN - Cartea a VIII-a: ”*Cartea crengii de argint*”**
9. BIBLIA KOLBRIN - Cartea a IX-a: ”*Cartea lui Lucius*”
10. BIBLIA KOLBRIN - Cartea a X-a: ”*Cartea Înţelepciunii*”
11. BIBLIA KOLBRIN - Cartea a XI-a: ”*Cartea Marii Britanii*”

© Biblioteca Spirituală

”CARTEA CRENGII DE ARGINT”

CONSERVATĂ DE MÂNA LUI GWINDER APOWIN

1:12. Scripturile sunt scrise în multe limbi; ele au felurite scopuri şi diferă ca valoare, însă fiecare dintre ele slujeşte unor oameni aflaţi într-un anumit stadiu al dezvoltării lor spirituale. Lecţiile unui prunc sunt esenţiale pentru viitorul său, la fel cum sunt şi lecţiile adresate unui copil mai mare. Orice scriptură oferă un crâmpei de lumină, o revelaţie spirituală născută dintr-o altă perspectivă, însă de fiecare dată lumina este aceeaşi, deoarece există o singură lumină, aceea a Adevărului.

BIBLIA KOLBRIN - Cartea a VIII-a: ”***Cartea crengii de argint***”:

1:14. ”***Singura concluzie la care poate ajunge un om inteligent este că toate marile scripturi, dacă sunt citite aşa cum se cuvine şi dacă sunt înţelese cu adevărat, provin dintr-o singură sursă. Toate sunt de inspiraţie divină, însă claritatea revelaţiei variază considerabil, aşa cum se întâmplă şi cu puritatea transmiterii ei. Fiecare dintre ele răspunde anumitor necesităţi şi satisface anumite capacităţi spirituale specifice, însă orice scriptură diluează Adevărul şi reduce strălucirea luminii. Aceste lucruri sunt esenţiale, deoarece Adevărul poate fi văzut numai atunci când divinitatea din sinea omului se trezeşte; din acel moment, scripturile nu mai sunt de niciun folos***.”

CUPRINS

Capitolul I. - Interpretări
Capitolul II. - Învăţăturile lui Elidor – 1
Capitolul III. - Învăţăturile lui Elidor – 2
Capitolul IV. - Învăţăturile lui Elidor – 3
Capitolul V. - Învăţăturile lui Elidor – 4
Capitolul VI. - Învăţăturile lui Elidor – 5
Capitolul VII. - Învăţăturile lui Elidor – 6
Capitolul VIII. - Elidor vorbeşte discipolilor săi
Capitolul IX. - Elidor vorbeşte despre scripturile sacre

© Biblioteca Spirituală

CAPITOLUL I - INTERPRETĂRI

1:1. Indiferent cât de pură a fost inspiraţia originală care s-a revărsat din Izvorul Spiritual Divin, toate scripturile trebuie să treacă prin mâinile imperfecte ale oamenilor. Acest lucru ar putea genera diferenţe de interpretare şi ar putea provoca discordie printre cititori, ceea ce nu este bine atunci când regula este aceea de a crea armonie şi unitate.

1:2. Pentru a evita toate diferenţele care ar putea să apară, ca şi de dragul armoniei şi unităţii, este necesar ca interpretarea acestor scripturi să respecte următoarele reguli: Interpretarea trebuie să fie în conformitatea cu tradiţiile autentice. Ea trebuie să ţină cont de raţiune şi experienţă; credinţa nu trebuie niciodată să se lupte cu raţiunea, căci se ştie şi se recunoaşte că natura vieţii fiind aşa cum este, multe lucruri trebuie acceptate şi luate ca atare, fără a se căuta o explicaţie logică. Faptul că viaţa continuă dincolo de vălul morţii s-ar putea să nu fie susţinut de raţiune şi de experienţele lumeşti; şi totuşi ea continuă, dar există o lege care ne împiedică să ne dăm seama de acest lucru. Prin urmare, astfel de chestiuni trebuie pur şi simplu acceptate; de aceea, experienţa lumească nu poate fi luată ca reper în această privinţă, aşa cum se întâmplă în multe alte situaţii.

1:3. Pe lângă experienţele lumeşti există şi experienţe spirituale, pe care majoritatea oamenilor nu le poate cunoaşte şi înţelege. Ceea ce se povesteşte despre ele trebuie acceptat cu credinţă de către cei ce nu doresc să-şi petreacă timpul trecând prin austerităţi şi disciplinându-se, ca să aibă parte de o cunoaştere la prima mână. Doar un alt Născut de Două Ori poate avea o altă părere într-o astfel de chestiune, aşa că toţi ceilalţi trebuie să se mulţumească să lase lucrurile în seama acestora.

1:4. Punctele superioare ale doctrinei trebuie încredinţate celor ce sunt competenţi să se ocupe de ele, însă dacă există dispute în privinţa aspectelor de ordin inferior, atunci rezultatul trebuie să fie în acord cu raţiunea, aşa că o explicaţie poate fi acceptată numai dacă a fost descoperită pe cale raţională. Diferenţele de opinie trebuie lămurite de o majoritate a celor competenţi să judece, însă vor trebui consemnate toate motivele pentru susţinerea sau respingerea unor păreri.

1:5. Ori de câte ori are loc o întâlnire între fraţi, aceştia trebuie să se adune în ordine, având în inimă bunăvoinţă şi armonie, şi tot aşa trebuie să se şi despartă. Atâta timp cât lucrurile vor fi făcute în felul acesta va exista prosperitate şi progres, căci dacă vor fi introduse doctrine străine sau dacă vor fi acceptate puncte de vedere care dezbină, atunci prosperitatea şi progresul se vor îndepărta. Însă ele vor continua să rămână atâta vreme cât învăţăturile vor fi respectate, doctrinele vor fi considerate sfinte, conducătorii vor avea parte de loialitate, iar între fraţi va exista camaraderie. Progresul şi prosperitatea nu se vor îndepărta dacă fraţii vor rămâne integri şi neclintiţi; dacă surorile fecioare vor fi pure şi virtuoase, iar cele măritate vor fi decente şi cuviincioase; dacă fraţii în vârstă vor fi înţelepţi şi sârguincioşi în păstrarea tuturor lucrurilor bune; dacă surorile în vârstă vor fi cu grijă în tot ceea ce fac şi vor fi preocupate de fericirea celor mai tinere. Căci persoanele în vârstă trebuie să vegheze şi să apere, iar cele tinere trebuie să fie cutezătoare şi să acţioneze.

1:6. Asprimea legilor trebuie temperată printr-o bunătate iubitoare, iar atunci când vedem că fraţii sau surorile o iau pe căi greşite, aceştia trebuie mai întâi preveniţi. După ce au fost preveniţi trebuie să li se amintească, şi abia apoi trebuie disciplinaţi. Pentru aceasta, este nevoie să fie daţi pe mâna unei persoane capabile şi discrete, care să-i povăţuiască.

1:7. Când doi se contrazic în privinţa învăţăturilor, iată cum trebuie procedat: Unul va spune, „*Aceasta este părerea mea*", în timp ce oponentul lui va zice, „Nu, părerea mea este mai bună". Fiecare va trebui să îl trateze pe celălalt cu prietenie, cu stăpânire de sine şi cu seriozitate, urmărind tot timpul calea bunului simţ. Dacă este vreun lucru în privinţa căruia au păreri diferite, aceştia trebuie mai întâi să încerce să stabilească al cui punct de vedere este mai bun şi mai clar.

1:8. Aşa vor fi rezolvate toate învăţăturile aflate în dispută, iar în situaţiile în care nu se poate ajunge la o înţelegere între cei doi, aceştia vor fi nevoiţi să apeleze la alte două persoane.

© Biblioteca Spirituală

Dacă nici ele nu vor putea tranşa disputa, atunci vor căuta încă o persoană, a cărei părere se vor angaja să o respecte.

1:9. Iată care învăţături vor fi întotdeauna corecte: Cele care se referă la canalizarea adecvată a dorinţelor şi necesităţilor trupului, nu cele care le tolerează sau le ignoră. Cele care pun obiectivele de ordin spiritual mai presus de cele lumeşti. Cele care susţin virtuţile şi principiile umanităţii şi combat toate celelalte lucruri care le-ar putea submina.

1:10. Dacă eşti econom nu înseamnă că eşti sărac, iar dacă eşti prudent nu înseamnă eşti fricos. Dacă eşti risipitor nu înseamnă că eşti generos, iar dacă eşti slab nu înseamnă că eşti bun. Fericirea nu înseamnă plăcere, iar apatia nu înseamnă linişte. Dacă îţi aperi principiile nu înseamnă că eşti intolerant, iar dacă eşti idealist nu înseamnă că ai prejudecăţi. Dacă faci un compromis nu înseamnă că te predai. Dacă cedezi în faţa dorinţelor unei persoane iubite nu înseamnă că ai o fire slabă. Ca să eviţi cearta şi dezbinarea în familie ai nevoie de tărie, căci a-ţi impune părerea ar însemna să dai dovadă de asprime. Oamenii care-şi reprimă repede cuvintele nesăbuite sunt mai merituoşi decât aceia care spun ce gândesc.

1:11. A-ţi cere drepturile nu este neapărat un lucru bun, după cum a face totul de dragul păcii şi armoniei este adesea greşit. Calea binelui merge în lungul unei creste foarte înguste. Omul care zice, „poate că greşesc", are întotdeauna dreptate; omul care spune, „cu siguranţă că am dreptate", greşeşte întotdeauna. Dacă eviţi o luptă nu înseamnă că eşti laş, iar dacă lupţi ştiind dinainte că vei câştiga nu înseamnă că eşti curajos. Adesea, oamenii slabi luptă, iar cei puternici fug; motivul fiecăruia este cel ce contează. A judeca pe cineva doar după faptele sale, înseamnă a judeca nedrept.

1:12. Scripturile sunt scrise în multe limbi; ele au felurite scopuri şi diferă ca valoare, însă fiecare dintre ele slujeşte unor oameni aflaţi într-un anumit stadiu al dezvoltării lor spirituale. Lecţiile unui prunc sunt esenţiale pentru viitorul său, la fel cum sunt şi lecţiile adresate unui copil mai mare. Orice scriptură oferă un crâmpei de lumină, o revelaţie spirituală născută dintr-o altă perspectivă, însă de fiecare dată lumina este aceeaşi, deoarece există o singură lumină, aceea a Adevărului.

1:13. Cu toate acestea, scripturile trebuie interpretate, căci ele ascund mai multe lucruri decât dau la iveală. Ele nu sunt niciodată ceea ce par a fi la suprafaţă. Dacă o anumită scriptură spune că focul dă răcoare în loc să dea căldură şi că soarele umbreşte în loc să dea lumină, atunci omul cu o gândire superficială o va da deoparte cu dispreţ. Însă această atitudine iresponsabilă şi nechibzuită nu trebuie aplicată unei scripturi, de aceea ar fi mult mai înţelept să considerăm că mesajul şi înţelesul transmise de acea scriptură sunt diferite de cele aparente. O scriptură nu poate fi tratată ca o scriere literară distractivă şi lipsită de valoare; aşadar, pătrundeţi cu sârguinţă în profunzimile ei.

1:14. Singura concluzie la care poate ajunge un om inteligent este că toate marile scripturi, dacă sunt citite aşa cum se cuvine şi dacă sunt înţelese cu adevărat, provin dintr-o singură sursă. Toate sunt de inspiraţie divină, însă claritatea revelaţiei variază considerabil, aşa cum se întâmplă şi cu puritatea transmiterii ei. Fiecare dintre ele răspunde anumitor necesităţi şi satisface anumite capacităţi spirituale specifice, însă orice scriptură diluează Adevărul şi reduce strălucirea luminii. Aceste lucruri sunt esenţiale, deoarece Adevărul poate fi văzut numai atunci când divinitatea din sinea omului se trezeşte; din acel moment, scripturile nu mai sunt de niciun folos.

1:15. Majoritatea scripturilor prezintă la suprafaţă numai o parte din întreg. În privinţa lucrurilor lumeşti, a regulilor de viaţă, a codului de conduită, a legilor morale şi a tuturor elementelor care guvernează viaţa pe Pământ, ele trebuie interpretate strict în conformitate cu înţelesul lor manifest şi cu intenţia pe care o exprimă. În ceea ce priveşte chestiunile de ordin spiritual, viaţa de apoi şi divinitatea sau acele lucruri care nu sunt strict legate de viaţa şi existenţa pământească, acestea **nu trebuie interpretate literal, căci niciun mediu pământesc nu este adecvat pentru a exprima asemenea idei într-un mod concis**.

© Biblioteca Spirituală

CAPITOLUL II - ÎNVĂŢĂTURILE LUI ELIDOR – 1

2:1. Eu sunt un profet al cuvântului scris, un om care a citit multe cărţi de înţelepciune, şi vin la voi în numele Spiritului Suprem. Mărturisesc în faţa tuturor că aceasta este misiunea mea. Am fost un Adormit în Marile Odăi din Piatră ale Iniţierii; vocile Spiritelor Care Instruiesc mi-au vorbit, iar eu le-am răspuns cu cuvinte de putere; m-am pregătit cu ajutorul Ritualurilor Înfiorătoare şi am devenit vrednic de a fi numit Moştenitor al Înţelepciunii Antice.

2:2. Aceia care-i trezesc pe Cei Adormiţi mi-au dat această povară de a fi profet, zicând, „Du-te pe toate drumurile principale şi lăturalnice ale ţinutului, purtând cicatricele celui care s-a apropiat de focul Adevărului. Nu fi un om înclinat spre plăceri, un fiu al răului. Nu iubi confortul şi hainele fine. Nu amăgi nicio femeie pentru o satisfacţie trecătoare şi nu te lăsa înşelat de umbrele lumeşti. Aici, tu ai văzut cu ochii reali şi ai cunoscut adevărata natură a lucrurilor pământeşti; nu sunt acestea doar nişte umbre lipsite de substanţă, în care nu se poate avea încredere? Toate lucrurile pământeşti sunt trecătoare, florile minunate se usucă şi pier, iar frumuseţea chipului unei femei dispare odată cu trecerea anilor”.

2:3. Vocea unui Spirit Care Instruieşte a continuat să îmi spună, „Du-te, tu, Cel Care-i Zgâlţâi pe aceia care au căzut într-un somn spiritual. Du-te şi răscoleşte minţile oamenilor, strigând, «Deşteptaţi-vă, faceţi efortul de a vă trezi în închisorile în care sunteţi osândiţi să putreziţi, descotorosiţi-vă de lanţurile lumeşti şi dezveliţi-vă ochii spiritului sufletesc»”. (n.t. în original *soulspirit*, ceea ce Kabbala numeşte *Ruah*, adică veriga de legătură între spiritul divin şi trup).

2:4. „Du-te, caută-i pe căutătorii sinceri şi arată-le un pic de lumină; călăuzeşte-i prin ţara de basm a iluziei pământeşti, astfel încât să o părăsească şi să intre în lumina Adevărului, nu în întunericul nopţii. Izbăveşte-i de iluziile trupurilor lor materiale”.

2:5. Auzind aceste lucruri, am zis, „Cine sunt eu ca să fiu un profet al oamenilor? Spiritul meu sufletesc s-a scăldat în Lacurile de lumină şi nu va mai suporta să fie întemniţat de bunăvoie într-un trup ce se degradează în fiecare zi”. Vocea unui Spirit Care Instruieşte mi-a spus: „Fiul meu, caută mângâiere în cunoaşterea Adevărului. Noi nu putem schimba lumea, căci aceasta este sarcina oamenilor. Tu du-te şi închină-te vieţii, cea care ne dă sarcini aspre şi ne izbăveşte cu blândeţe. Lucrările tale bune nu sunt încă suficiente ca să poţi plăti preţul intrării în Locul Luminii”. Eu am întrebat cu tristeţe, „Asta înseamnă că sunt un om drept, dar cu merite mici?”, iar vocea Spiritului Care Instruieşte mi-a răspuns, „Care om drept este fără pată? Toţi oamenii sunt predispuşi să greşească, fiindcă greşeala este mama curajului şi a fermităţii. Tu ai fost pus la încercare şi te-ai dovedit a fi apt pentru legământul profeţiei”.

2:6. Eu vorbesc cu cuvintele Spiritelor Care Instruiesc şi sunt gura lor pentru oamenii de pe Pământ. Ele mi-au pus în spate povara de a fi profet, adică unul dintre aceia al căror spirit sufletesc constituie o verigă de legătură cu Sursa Inspiraţiei Divine; unul dintre aceia care transmit lumii un mesaj. Profetul este un învăţător trimis să propovăduiască un anumit adevăr religios. Curajul lui trebuie temperat cu ajutorul blândeţii şi indiferent ce hotărăşte soarta, el trebuie să se ridice întotdeauna deasupra ei. Acesta va atrage suferinţa, va fi copleşit de necazuri, va fi respins şi batjocorit.

2:7. Apoi, în întunericul deprimant, iluminat doar de lucirea spiritului, aceştia mi-au spus, „Tu vei fi un tămăduitor care va prepara o băutură amară. Mesajul pe care îl duci nu va atinge urechile oamenilor ca un cântec de dragoste fermecător; cuvintele nu vor cădea în mod plăcut, asemenea notelor care ies dintr-o harpă la care cineva cântă bine. Lucrurile plăcute sunt efemere şi mişcă inimile oamenilor numai pentru o clipă; lucrurile distractive se uită repede, iar cele amuzante nu lasă nicio urmă. Limba ta va fi o săgeată, iar gura ta un cuptor încins”.

2:8. Oamenii îţi vor auzi cuvintele, dar ele nu vor pătrunde în prea multe inimi. Aceia care care vor auzi ce spui vor zice, „Ne simţim foarte mişcaţi şi inimile noastre sunt pline de evlavie”, însă acestea sunt doar nişte vorbe în vânt, căci inimile lor vor continua să urmeze înclinaţiile nelegiuite ale dorinţelor lor”.

2:9. Atunci când un om intră în Marile Odăi din Piatră ale Iniţierii, acesta va fi pătruns de

© Biblioteca Spirituală

Esenţa Divină. Spiritul său sufletesc se trezeşte, devine conştient şi iese afară, lăsând trupul muritor liniştit şi tăcut în mormântul său. Şi astfel va ajunge în prezenţa unor Fiinţe care cunosc voia Spiritului Suprem; va învăţa taine teribile; va afla de unde a venit şi încotro se duce. Va fi renăscut şi se va trezi pentru a se redescoperi.

2:10. Când mi-am aflat soarta, am cerut să am o viaţă uşoară şi plină de succes, însă cererea mea a fost respinsă. Însă din ziua aceea am ajuns să iubesc viaţa aşa cum nu o făcusem niciodată; din ziua aceea am ajuns să iubesc Adevărul. Acum nu mai am încredere în lume; nu mă mai las înşelat de felul ei de a fi. Cunosc lumea şi lucrările oamenilor şi mă cunosc şi pe mine însumi. Am căutat spiritul meu sufletesc şi m-am găsit pe mine însumi. Zece mii de lumi şi misterele lor nu mai înseamnă acum nimic pentru mine, căci am descoperit Adevărul, iar acesta este mai presus de toate lumile.

2:11. În Locul Groazei, am văzut alte lucruri. Am învăţat secretul şarpelui care-şi ţine coada în gură (n.t. şarpele uroborus). Am văzut lucrările progeniturilor răului şi seminţele degradării. I-am privit pe Cei Întunecaţi, care atunci când m-au văzut au devenit violenţi; au vrut să se agaţe de mine, pentru că celor care s-au întovărăşit cu răul li se dau poveri de răutate suplimentare. Însă eu m-am întărit şi am reuşit să ies din mijlocul lor necontaminat.

2:12. Când implicaţiile sorţii pe care urma să o am au ajuns la cunoştinţa inimii mele, am plâns în întunericul luminat de spirit pentru soţia mea şi pentru copiii mei; căci nu vor rămâne aceştia fără tată? Cine va înhăma boii şi va împrăştia sămânţa pe câmp? Cine va avea grijă de oi şi va sta de pază, cine îi va apăra de nepoftiţi?

2:13. Vocea din Camera Mortuară a vorbit despre soartă şi destin, precum şi despre lucrurile ce nu pot fi schimbate. Ea a spus, „Cărarea profetului este plină de tristeţe; casa ta este sortită să rămână pustie, căci nicio mână omenească nu poate să abată loviturile sorţii. Pământurile tale vor fi invadate de creaturile sălbatice şi vor mai trece mulţi ani până când vor fi cultivate din nou".

2:14. Atunci eu am zis, „Măcar soţia mea să fie cruţată, împreună cu copiii care sunt din trupul meu, căci aceştia mă vor mângâia pe cale şi îmi vor întări inima pentru ceea ce am de făcut". Vocea Spiritului Care Instruieşte a răspuns, „Dacă ar sta în puterea mea să fac acest lucru l-aş face cu bucurie, dar tu ai fost ales să fii profet, aşa că vei fi singur, iar drumul tău va fi greu. În anii care îţi stau înainte, familia ta va fi omenirea, iar tovarăşii tăi vor fi Spiritele.

Drumul e lung şi se sfârşeşte în veşnicie. Teama pândeşte pe marginea drumului, îndoiala bântuie pădurea care trebuie străbătută, iar ispitele lumeşti vor fi ca nişte lupi care te urmăresc. Însă poţi să priveşti în viitor, la reunirea de care te vei bucura la destinaţie, căci cu toate că drumul e greu, el nu este zadarnic.

CAPITOLUL III - ÎNVĂŢĂTURILE LUI ELIDOR – 2

3:1. Eu sunt profetul zilelor noastre; acum, ascultaţi-mi glasul. Există o lege a compensaţiei, binele duce întotdeauna la bine, iar răul duce întotdeauna la rău; indiferent ce vi se cere, aceste cerinţe au întotdeauna un anumit motiv. Vouă, celor care îi înşelaţi pe cei săraci şi îi asupriţi pe cei slabi şi lipsiţi de apărare, vă spun că va veni şi ziua voastră.

3:2. Voi, care faceţi din justiţie o băutură amară sau o armă cu două tăişuri, sau care strâmbaţi legile ţării ca să servească scopurilor voastre egoiste, nu veţi scăpa de nemiloasa Justiţie Divină. Voi, care-i urâţi pe oamenii ce demască purtarea voastră malefică şi aduc la lumină faptele voastre întunecate, voi, care-i mituiţi pe alţii şi la rândul vostru vă lăsaţi mituiţi, bucuraţi-vă de ceasul acesta, căci se arată zorii unei zile necruţătoare.

3:3. Voi, care seceraţi pe ogoarele pe care nu aţi arat, care smulgeţi câţiva bănuţi de la cei loviţi de sărăcie; voi, care disprețuiţi forţele ignoranţei, care vă amăgiţi singuri, crezând că sunteţi învăţaţi; voi, care umblaţi în siguranţa reconfortantă a bogăţiilor pe care vi le-a dat Dumnezeu, neglijându-vă îndatoririle, bucuraţi-vă de ceasul acesta! Răzbunarea aşteaptă.

3:4. Voi, care sunteţi mulţumiţi de voi înşivă şi amăgiţi de preoţi, care umblaţi de colocolo

© Biblioteca Spirituală

ca nişte orbi conduşi de alţi orbi; care trăiţi sub un nor de neruşinare, care adunaţi bogăţii şi putere pe seama ignoranţei şi slăbiciunii celorlalţi; voi, care spuneţi, „Prin forţele noastre ne-am atins scopurile", bucuraţi-vă cât încă mai puteţi! Căci va veni şi ziua în care veţi fi separaţi de posesiunile voastre; şi atunci ce veţi mai avea?

3:5. Moştenirea veşniciei este pentru cei drepţi, care se mulţumesc cu puţin, însă cei răi şi risipitorii nu vor fi primiţi în locurile fericirii şi păcii. Ascultaţi glasul meu; fiecare om să se poarte drept cu semenul său, spuneţi adevărul, căutaţi poteca adevăratei dreptăţi şi să nu spuneţi niciodată, „Nu e nevoie să mergem mai departe". Umblaţi pe calea purităţii şi simplităţii, ocoliţi toate formele de înşelăciune şi ipocrizie. Căutaţi cu râvnă şi seriozitate şi sigur veţi găsi, dar să nu vă aşteptaţi la niciun rezultat dacă sunteţi lipsiţi de entuziasm şi aveţi inima îndoită.

3:6. Ascultaţi glasul meu, căci eu am gustat apele Adevărului la sursă. Eu vin să împrăştii seminţele înţelepciunii şi iluminării pe tot cuprinsul Pământului. Tăişul cuvintelor mele a fost ascuţit pe piatra inspiraţiei, iar tovărăşia mângâietoare a spiritelor a potolit tumultul din interiorul meu. Limba mea este o sabie care împunge platoşa lumească, ca să deschidă o rană în care să se vadă conştiinţa sensibilă din spatele ei. Să nu vă amăgiţi crezând că dacă sunt în mijlocul vostru voi sunteţi mai presus de ceilalţi; eu vin printre cei mai răi, nu printre cei mai buni, şi sarcina mea este aceea de a merge la toţi oamenii.

3:7. Şi cu toate că vin ca un vultur, ca să lovesc vulpile ce caută să strice coteţul păsărilor, eu vin şi ca să-i tămăduiesc pe cei cu inima rănită şi ca să-i eliberez pe cei ce sunt prizonierii ignoranţei. De asemenea, vin şi la cei ale căror inimi sunt închise cu zăvoarele ignoranţei şi prejudecăţilor, însă vin şi ca să înlocuiesc nefericirea cu frumuseţe, şi degradarea cu slavă. Eu sunt acela care sădeşte ghindele din care vor creşte stejarii divinităţii.

3:8. Eu nu sunt un profet al doctrinelor noi, nici nu declar că Adevărul este un lucru nou. Adevărul rămâne mereu acelaşi, indiferent de cum este îmbrăcat. Nu sunt un prezicător al viitorului şi nu pretind că am puterea de a cunoaşte sfârşitul vreunuia dintre voi sau chiar al meu. Ce aveţi înainte este în mâinile voastre. Sigur, unele lucruri îmi sunt revelate, iar pe acestea trebuie să vi le dezvălui şi vouă, pentru că aceasta este datoria unui profet. Eu vin în mijlocul vostru nu ca unul care face miracole, ci ca unul care are sarcina de a vă preveni făţiş.

3:9. Printre voi sunt mulţi care-şi bat joc pe ascuns de religia lor sau care îşi ascund adevăratele credinţe sub faţada falsă a moralităţii. Acestora le spun, aveţi grijă; treziţi-vă la Adevăr, căci sunteţi înşelaţi de lucrurile lumeşti. Aceştia au picat testul vieţii; sunt victimele amăgirilor ei. Ascultaţi glasul meu; fiecare om se creează pe sine însuşi, acesta este Adevărul. Niciun om nu poate media pentru altul, şi chiar dacă cineva şi-ar putea jertfi sufletul pentru o altă persoană, Spiritul Suprem, Care este Esenţa Dreptăţii, nu ar permite un astfel de sacrificiu. Omul va fi cunoscut după felul în care se creează pe sine însuşi.

3:10., Nu mă respingeţi, pentru că nu sunt diferit de voi. Dacă Puterile de Deasupra ar fi ales pe una dintre ele să fie mesager şi ar fi trimis-o printre oameni, atunci cu siguranţă că aceea ar fi luat o formă umană. Ar fi fost îmbrăcată aşa cum se îmbracă şi oamenii şi ar fi mâncat la fel cum mănâncă şi ei. Nu ar fi fost vreo creatură ciudată, având aripi sau două capete. Trupul omului a fost făcut ca să-l slujească pe om, iar dacă de acolo de sus ar veni un mesager la oameni, oare nu l-ar sluji şi pe el? Prin urmare, eu vorbesc cu cuvintele oamenilor şi fac ceea ce fac şi oamenii. Nu am pretenţia că sunt mai mult decât un om.

3:11. Dacă voi vă ziceţi în sinea voastră, „De ce trebuie să-l ascultăm pe acesta, care nu este altceva decât un om ce caută să ne schimbe şi să submineze învăţăturile părinţilor noştri", eu vă spun, oare am venit cu o limbă şireată, iar buzele mele sunt unse cu miere? Port eu veşminte de mătase şi mănânc la mese îmbelşugate? Eu nu vin să vă vorbesc despre lucruri plăcute, ci să vă mărturisesc Adevărul crud şi inevitabil. Eu nu vă aduc o băutură cu miere, ci una amară; sunt astea mărfurile unui fals profet?

3:12. Dacă greşesc, atunci tot ce îndur este în zadar; dacă nu am dreptate, atunci voi fi pedepsit, însă eu sunt sigur de ceea ce spun. Ce am eu poate avea orice om dacă este pregătit să sufere şi să îndure, aşa cum am făcut şi eu. Nu pretind că am primit iluminarea în dar sau ca o recompensă pentru purtarea mea dreaptă. Am primit-o deoarece am trudit şi am suferit pentru

© Biblioteca Spirituală

ea. Am plătit-o cu chinuri şi austerităţi. M-am lipsit de plăcerile şi bucuriile lumeşti pentru a dobândi cunoaşterea spirituală. Credeţi că nu am plătit scump, că am primit totul pe degeaba? Ca să cunoaşteţi Adevărul trebuie să credeţi cuvintele mele şi să urmaţi drumul pe care merg şi eu. Alegerea este a voastră.

3:13. Dacă lucrurile despre care vorbesc sunt inventate de mine sau dacă sunt rodul unor fantezii, atunci sunt ca un om care lucrează fără plată, fiindcă trudesc şi sufăr fără niciun câştig. Chiar mai rău, m-am osândit singur înaintea scaunului de judecată al Adevărului. Prin urmare, dacă eu sunt convins de adevărul acestor lucruri, de ce vă îndoiţi de vorbele mele?

3:14. Eu nu vin în faţa voastră ca să susţin că sunt confidentul Spiritului Suprem, cunoscătorul unor taine inaccesibile altora. Nu pretind că am puteri miraculoase sau că am putinţa de a ierta păcatele; aceste lucruri sunt mai presus de posibilităţile oricărui om. Iată ce vă mărturisesc: eu nu sunt o fiinţă superioară, nu sunt un înger coborât din Cerurile de deasupra, ci sunt un om la fel ca şi voi. De ce nu mă ascultaţi, aşa cum un frate îl ascultă pe fratele său? Credeţi că dacă sunt din acelaşi aluat ca şi voi trebuie să îmi acordaţi mai puţină atenţie?

3:15. Ascultaţi glasul meu, căci eu am venit să-i trezesc pe cei care dorm. Am venit săi călăuzesc pe orbi; eu sunt ochii celor care nu văd. Nu sunt un amăgitor care promite paturi moi sau mângâiere. Eu vin să vă spun să vă feriţi de cei ce vă promit o cale uşoară şi îmi ridic glasul împotriva oricui vă adoarme şi vă ţine în indolenţă spunându-vă că va mijloci pentru voi. Nu există o cale uşoară, nimeni nu poate mijloci pentru altcineva, fiecare om este stăpânul sorţii sale. Fiecare va culege ce a semănat şi fiecare va fi propria creaţie. Va exista mereu o zi a socotelilor.

3:16. Mulţi ani m-am luptat şi m-am pregătit, căutând să descopăr Adevărul şi scopul vieţii. Apoi, a venit şi ziua în care am căzut în somnul ce trezeşte spiritul sufletesc. Iar când mi-a fost revelat adevărul, m-am văzut ca unul care caută scopuri egoiste, pentru satisfacţia şi mulţumirea de a cunoaşte. Când mi-a fost dată prima oară povara de a fi profet, inima mea a strigat, „Oare pentru această nenorocire mai mare am suferit şi am trudit? Unde îmi este răsplata?”. Eu, care trebuia să fiu tare, am fost slab.

3:17. Vocea interioară a conştiinţei mele mi-a sărit în ajutor, iar eu i-am ascultat porunca. Mi-am îndreptat întreaga atenţie spre Vocile Care Instruiesc. Le-am testat să văd dacă sunt reale şi nu am găsit nimic amăgitor. Eu acţionez numai pe baza cunoaşterii şi a dovezilor pe care le-am primit. Nu spun poveşti de adormit copiii. Credeţi că sunt atât de prost încât să sacrific tot ce am mai drag, să renunţ la tot ce posed, ca să vin şi să predic o doctrină falsă celor care nu mă vor răsplăti cu nimic altceva decât cu dispreţul lor? Credeţi că nu am minte şi de aceea fac aceste lucruri nesăbuite?

3:18. Nu dispreţuiţi ceea ce am de spus; cuvintele pe care le rostesc au fost cumpărate scump. Le trataţi cu dispreţ deoarece nu voi sunteţi cei care au plătit preţul? Ascultaţi şi băgaţi bine de seamă; eu am venit să propovăduiesc Calea Adevărului. Nu pot să vă feresc de efectele greşelilor voastre, nici măcar să vă iert de cel mai mărunt păcat. Tot ce pot să fac este să vă arăt calea; tot ce pot să fac este să mă ofer să vă călăuzesc. Nu vă pot mâna, nu vă pot duce în spate şi nici nu îmi pot asuma răspunderea pentru soarta voastră.

3:19. Dacă vă încovoiaţi sub povara tristeţii, atunci vă voi uşura sarcina; dacă sunteţi oprimaţi, voi veni în ajutorul vostru; dacă sunteţi singuri, atunci sunt prietenul vostru; mâna mea este mereu gata să vă ajute. Vă ofer cu bucurie toate lucrurile care stau în puterea mea, indiferent dacă sunt din lumea aceasta sau de dincolo de ea. Nu pot face promisiuni false pentru a câştiga popularitate, nu pot rosti cuvinte frumoase pentru a-mi face prieteni sau vorbe mângâietoare pentru a vă alunga mânia. Va veni o zi în care vom sta goi cu toţii în faţa strălucirii Adevărului. Eu nu mă tem de ziua aceea; oare profeţii mângâietori acceptă atât de uşor să vorbească în felul acesta?

3:20. Fiii unor proşti sunt părinţii altor proşti. Dacă nu veţi da crezare cuvintelor mele de Adevăr înseamă că le refuzaţi şi copiilor voştri. Ocărâţi-mă cum poftiţi; oile behăie şi măgarii zbiară, însă lupul care este pe urmele lor nu le răspunde. Voi vociferaţi, cereţi semne şi spuneţi, „Fă ca aceşti copaci să iasă din rădăcini şi să danseze, ca din acest izvor să curgă vin sau ca cel

© Biblioteca Spirituală

mort acum trei zile să se ridice din mormânt şi să umble, şi atunci vom crede". Cereţi lucruri copilăreşti, contrare legilor şi aflate aşadar mai presus de puterile mele. Dar chiar dacă aş putea să fac asemenea miracole ca să vă câştig încrederea, m-aş abţine, căci ce valoare ar avea o asemenea credinţă? Un singur miracol ar putea converti întreaga omenire, însă chiar şi atunci preţul ar fi prea mare pentru un astfel de câştig minor.

3:21. Faceţi ce vreţi; urmaţi-vă netulburaţi convingerile. Voi toţi aţi fi putut să vă naşteţi într-o virtute deplină dacă acest lucru ar fi fost în concordanţă cu Intenţia Creatoare, însă ce aţi fi fost în acest caz? Nişte biete marionete mişcate de mâna aflată deasupra. Intenţia Creatoare nu a fost aceea de a crea marionete; la ce-ar fi fost bune acestea? Spiritul Suprem vrea oameni cu voinţă liberă, capabili să ia decizii, oameni liberi care să aspire către divinitate, care să o aleagă fiindcă aşa vor ei.

3:22. Eu îmi urmez propria credinţă; voi urmaţi-le pe ale voastre; eu voi ajunge unde vreau eu, voi veţi ajunge unde vreţi voi. Mă priviţi şi spuneţi în inimile voastre, „Să-l credem?". Da, uitaţi-vă la mine să vedeţi cum trăiesc; oare nu trăiesc respectând ceea ce rostesc? Apoi priviţi-i pe aceia care spun că sunt un profet mincinos. Cine sunt ei? Oare nu sunt aceia care îi calcă pe alţii în picioare fiindcă se luptă pentru putere? Nu îl dau ei pe orfan deoparte şi îi lasă pe cei săraci să flămânzească în mijlocul belşugului? Cine este omul mai puţin ipocrit, pe care ar trebui să-l urmaţi şi să-l credeţi?

3:23. Fie ca necazurile lumii să se pogoare asupra celor care se roagă doar cu buzele, în timp ce inimile lor rămân moarte şi nemişcate. Şi la fel să păţească şi aceia care îşi etalează credinţa în locurile publice, dar care îi alungă pe cei flămânzi de la porţile lor. De asemenea, să sufere şi toţi acei oameni care se închină la lumina zilei, dar care în întunericul nopţii se complac să bârfească şi să înşele.

CAPITOLUL IV - ÎNVĂŢĂTURILE LUI ELIDOR – 3

4:1. Auziţi glasul meu, ascultaţi cuvintele mele, respectaţi aceste reguli de conduită: dacă cineva vă spune că sunteţi mincinoşi sau vă tratează ca pe nişte mincinoşi, nu trebuie să mai aveţi de-a face cu persoana respectivă. Păziţi-vă de omul cu limba mieroasă şi firea alunecoasă, căci acela nu merită să vă fie prieten. Nu zâmbiţi în faţa aceluia care foloseşte un limbaj trivial, căci de pe buze i se revarsă putreziciunea din interior; căci este un om găunos şi slab, iar dacă îl încurajaţi îşi va răspândi boala pretutindeni.

4:2. Toate lucrurile care îi sunt de folos omului, indiferent dacă sunt materiale sau spirituale, dacă sunt bune şi nu îi dăunează cu nimic trebuie încurajate; acestea sunt nişte elemente ale progresului. Dacă cineva vine la voi şi zice că posedă o cunoaştere care îi este de folos omului, atunci să-l ascultaţi cu atenţie. Aveţi răbdare cu el, căci dacă este sincer, chiar dacă nu trageţi niciun folos, pentru că lucrurile pe care vi le spune nu sunt noi, sinceritatea lui trebuie încurajată.

4:3. Chiar dacă este bine să îi convertiţi pe alţii ca să meargă pe Calea Adevărului, păşiţi cu atenţie. Mulţi vor încerca să vă întindă capcane sau să vă găsească un viciu ascuns, dar dacă voi trăiţi aşa cum vă dictează conştiinţa, atunci veţi scăpa, iar ei vor cădea în propriile curse. Aceia care spun că credinţa voastră este falsă sunt orbiţi de gunoaiele naivităţii lor şi sunt prinşi în plasa propriei ignoranţe. Aşa cum orbul nu poate să vadă, tot aşa nu pot vedea nici cei ce sunt imposibil de convins; şi dacă Spiritul Suprem Însuşi ar coborî şi li s-ar arăta, aceştia ar susţine că nu este altceva decât o iluzie. Oamenii cred ceea ce vor să creadă şi văd ceea ce vor să vadă.

4:4. Lăsaţi-i să se dezvolte aşa cum doresc. Va veni şi ziua când se vor vedea aşa cum sunt ei cu adevărat, căci în ziua aceea vor fi cuprinşi de teamă şi nu vor şti unde să fugă. Toată şiretenia şi şmecheria lor nu le va fi atunci de niciun folos; cuvintele lor sfidătoare şi batjocoritoare se vor ridica în interiorul lor la fel cum bila amară se ridică în gură. Să aveţi compasiune pentru ei, deoarece în ziua îngrozitoare aceştia vor fi singuri şi nu vor vedea că sunt pândiţi de grozăviile care îi aşteaptă.

© Biblioteca Spirituală

4:5. Cei ce nu au dorinţa să cunoască Adevărul nu vor fi niciodată convinşi de existenţa lui. Sunt mulţi care nu cred că Spiritului Suprem este prezent în fiinţa lor muritoare, dar nu pentru că acest lucru le contrazice logica sau înclinaţiile, ci pentru că le este frică să creadă aşa ceva. Chiar dacă s-ar deschide o uşă în Cer, prin care s-ar putea uita, aceştia ar spune, „Totul este o iluzie, suntem sub influenţa unei vrăji".

4:6. Ascultaţi glasul meu; ascultaţi cuvintele mele; eu am cărţi ce conţin înţelepciunea străveche care călăuzeşte către lumină. Eu vă învăţ lucrurile care se găsesc în ele, fiindcă aceste cărţi rămân ascunse pentru a fi ferite de mâinile jefuitorilor. Voi, cei ce rămâneţi cu faţa întoarsă spre întunericul necredinţei, mergeţi pe drumul vostru. Dacă viaţa voastră pare a fi mai prosperă decât a celor care umblă în lumină, să nu vă amăgiţi. Spiritul Suprem este plin de compasiune şi treburile voastre prosperă deoarece Lui îi este milă de voi pentru ceea ce vă rezervă soarta în viitor. El este milostiv, de aceea vă dă din belşug plăceri în această viaţă; bucuraţi-vă de ele cât încă mai puteţi. Vouă, celor care îmi ascultaţi glasul, vă spun să nu vă preocupe aceste lucruri sau să credeţi că sunt nedrepte. Este normal ca cei buni şi drepţi să sufere, fiincă ei sunt cei aleşi pentru a fi puşi la încercare în vederea unor lucruri mai măreţe. Pe calul slab nu se pun niciodată poveri prea mari.

4:7. Voi care vă retrageţi şi vă închideţi urechile la cuvintele mele, care ridicaţi o barieră în jurul inimii voastre, astfel încât învăţăturile mele să nu pătrundă în ea, mergeţi pe calea voastră. Eu voi merge pe drumul meu, iar voi pe al vostru. Dar când o să fiţi cuprinşi de întuneric să nu spuneţi, „*Am fost trataţi într-un mod nedrept*". Căci singura nedreptate este aceea pe care voi v-o faceţi singuri. Lucrurile rele pe care le-aţi făcut se vor întoarce asupra voastră; adevărul pe care l-aţi luat în râs vă va ajunge din urmă. Râdeţi dacă vreţi, dar râdeţi bine, căci râsul vostru va ajunge la final. Dincolo de el se află un ocean de lacrimi.

4:8. Batjocoritorilor care cereţi să vi se arate omul întors de dincolo de mormânt, ca să vă povestească cum este acolo, voi spuneţi aşa, „*Numai acest lucru ne va alunga îndoielile*".

Dar cine sunt eu să schimb ordinea lucrurilor şi să vă alung îndoielile? Eu nu am venit să asigur pe nimeni, ci să avertizez şi să trezesc. De ce vorbiţi în felul acesta? Dacă învăţăturile mele nu vă fac inima să tresară şi să reacţioneze, acestea nu vă vor fi impuse cu forţa.

4:9. De multe ori, am fost tentat să ascund o parte a mesajului meu, ştiind că voi o să vă bateţi joc de acele lucruri. M-am intimidat atunci când unii au râs, zicând, „Adu un Spirit din Cer sau destăinuie locul unei comori ascunse, şi atunci vom crede". Grea este calea unui profet, căci eu sunt profet, nu scamator.

4:10. Voi îmi întoarceţi spatele şi vă spuneţi unul altuia, „Ce vrea ăsta de la noi?" sau „Ce are el de câştigat?". Eu nu vă cer nimic, decât să aveţi o minte receptivă. Nu cer bogăţii; nu caut plată. Răsplata mea vine din faptul că mi-am făcut datoria, că am o conştiinţă curată, că am făcut tot ce am putut. Dacă aş fi urmărit să dobândesc averi sau faimă, aceasta ar fi fost ultima cale pe care aş fi mers.

4:11. Eu grăiesc adevăruri, nu amăgesc având în vedere un scop ascuns. Nu pretind că posed bogăţii sacre de înţelepciune. Nu pretind că cunosc mistere tainice sau mari secrete. Eu nu sunt un Înger, şi nici un Spirit trimis direct din Cer. Eu sunt un om la fel ca voi, nu un ipocrit care caută să obţină favoruri luându-vă partea împotriva celor care îşi bat joc de părerile voastre. Eu stau singur şi nu cer favoruri de la nimeni. Vorbesc aşa cum îmi dictează inima; ce este în inimă, aceea este şi pe buzele mele. Cuvintele mele sunt adevărate; dacă nu le-aş rosti aş fi un laş şi un trădător al tuturor lucrurilor care îmi sunt dragi.

4:12. Staţi şi ascultaţi. Nu vă închinaţi inutil şi fără niciun scop. Slujiţi Spiritul Suprem, căci nu există nimic mai măreţ care să poată fi slujit. Dacă credeţi altceva, înseamnă că vă imaginaţi lucruri neadevărate. Primiţi învăţăturile mele în inima voastră; eu le ofer cu bucurie şi nu cer niciun fel răsplată. Nu vreţi să vă deschideţi inima şi să vă apropiaţi de adevăr?

4:13. Voi cereţi dovezi despre profeţia mea, că eu sunt cine afirm că sunt. Spuneţi că întunericul mormântului m-a smintit şi mă îndemnaţi să vin alături de voi ca să mă vindec. Spiritele Protectoare să-mi fie martore că eu nu mă alătur celor ignoranţi şi aflaţi în întuneric. Dovada unui adevărat profet este felul lui de viaţă. Am trăit eu vreodată altfel decât în

© Biblioteca Spirituală

conformitate cu învăţăturile mele? Profeţii falşi câştigă lucruri lumeşti; profeţii adevăraţi suferă fără a fi răsplătiţi şi fără a se plânge. Chiar şi aşa, ceea ce suferă în ochii oamenilor este doar o părticică din întreaga lor povară.

4:14. Voi vă bateţi joc de învăţăturile mele şi spuneţi că sunt false şi prosteşti. Le priviţi cu suspiciune; de ce vă temeţi? Fiţi cinstiţi cu voi înşivă; nu pentru faptul că vă tulbură, deoarece în sinea voastră ştiţi că ele sunt adevărate? Eu nu am venit să vă aduc alinare; am venit să vă aduc neliniște. Eu nu rostesc cuvinte de mângâiere, ci cuvinte care îndeamnă la o acţiune rapidă. Schimbaţi-vă felul de a fi acum, cât încă nu este prea târziu. Drumul înapoi este lung şi obositor.

4:15. Eu vorbesc cu vocea Spiritului Suprem; eu îl slujesc pe El şi Lui mi-am dedicat viaţa. Dacă aş cere un semn de la El ca să îmi întăresc credinţa, nu m-aş dovedi nevrednic de încrederea Sa şi nu aş eşua ca profet? Dacă aş cere un semn ca să vi-l arăt, nu ar considera El că sunt slab? El nu are nevoie de un profet ca să convertească prin semne şi miracole; oricine poate reuşi prin aceste mijloace; adevăratul profet este necesar atunci când este mai dificil, când împotrivirea este cu adevărat puternică. Un adevărat profet spune cuvinte aspre; el este cunoscut pentru lipsa lui de popularitate.

4:16. M-aţi putea întreba dacă doresc ca voi să renunţaţi să vă veneraţi părinţii. Nu doresc acest lucru; păstraţi tot ce este bun şi folositor; renunţaţi la tot ce este inutil. Mă acuzaţi că sunt prea serios; spuneţi că mi-am pierdut putinţa de a râde, că am întors spatele veseliei. Mă nedreptăţiţi în legătură cu toate aceste lucruri, căci eu nu m-am împotrivit niciodată râsului şi fericirii. În orice lucru trebuie să existe un echilibru; râsul, fericirea îşi au rostul lor, dar ele nu sunt lucruri de o importanţă supremă.

4:17. Voi spuneţi, „*De ce să nu ne bucurăm de posesiunile şi vieţile noastre aşa cum dorim? Ele sunt ale noastre*”. Eu vă spun, dacă dorinţele şi înclinaţiile inimii unui om îl duc pe drumul cel bun, atunci acestea trebuie urmate. Însă niciun om nu are în el suficientă înţelepciune pentru a şti ce este folositor pentru el; prin urmare, acesta trebuie să caute îndrumare din partea celor cu adevărat înţelepţi. Ce lucru este mai înţelept, să vă trăiţi viaţa în conformitate cu dorinţele şi înclinaţiile inimii voastre sau să o trăiţi în aşa fel încât să profitaţi cât mai mult de ea?

4:18. Prin eforturile şi sacrificiile mele, prin anii numeroşi în care m-am străduit, mi sa permis să arunc o privire în natura lucrurilor. Mi s-a dat o revelaţie limpede şi mi s-a încredinţat sarcina de a o aduce la cunoştinţa oamenilor. Ceea ce posed am dobândit plătind scump; şi atunci de ce vă bateţi joc de învăţăturile mele şi vă îndoiţi de sinceritatea mea? Am cerut eu ceva de la voi, în afară de o schimbare a inimii?

4:19. Voi mă batjocoriţi, zicând, „*Noi nu putem înţelege rostul marilor tale învăţături*” sau râdeţi de mine, spunând, „*Dacă nu am avea milă de tine că eşti atât de nebun, te-am alunga din mijlocul nostru*”. De dragul vostru am renunţat la tot ce am posedat odinioară; am părăsit tot ce am avut mai drag; nu puteţi să îmi acordaţi câteva momente din timpul vostru?

Voi întrebaţi, „*De ce Duhul Suprem nu i-a făcut pe toţi oamenii să aibă o singură credinţă?*” Ar fi putut să facă lucrul acesta, dar nu şi-ar fi atins scopul. Acestea nu sunt nişte învăţături superficiale; nu aveţi puţin timp să reflectaţi asupra lor?

4:20. Voi spuneţi că eu nu sunt altceva decât un om asemenea vouă; este adevărat. Spuneţi că nu am nicio putere în mijlocul vostru şi că pot să rămân aici doar datorită bunăvoinţei voastre. Dacă mă credeţi neputincios, vă înşelaţi. În Camera Pietrelor am învăţat tainele unei puteri aflate dincolo de înţelegerea voastră. Să nu credeţi că sunt neajutorat pentru că vin printre voi cu smerenie şi reţinere. Dacă aş fi dorit, cunoaşterea mea mi-ar fi putut aduce bogăţii şi poziţie socială; însă eu am ales să trăiesc aşa cum o fac şi urmez calea unui adevărat profet. Nu este aceasta o dovadă suficientă că sunt sincer?

4:21. Vremurile sunt bune. Recoltele sunt îmbelşugate, iar ţara are parte de pace. Oamenii vin şi pleacă fără teamă; plăcerea şi confortul se găsesc peste tot; pentru profeţi nu este o perioadă bună. Pentru a stârni inimile oamenilor este nevoie de tulburări şi necazuri, ca aceştia să îşi poată ridica privirea spre lucruri mai înalte. Când un om este asaltat de necazuri, el se va întoarce spre lucrurile spirituale ca să caute mângâiere şi ajutor, însă de îndată ce necazurile au trecut va reveni la firea lui cea veche. Omul care stă cu capul pe un buştean este mai probabil să

se roage decât acela care doarme pe o pernă de puf.

4:22. Mulţi dintre voi au ieşit în faţă şi au spus cu jumătate de inimă, „Noi am ascultat şi credem, noi îţi urmăm învăţăturile”. Dar a venit ziua în care a fost nevoie să facă nişte sacrificii pentru credinţa lor; şi atunci, s-au triat rapid. Unii au considerat că necazurile şi pedepsele le vin de deasupra, însă nu au putut înţelege natura suferinţei. Atunci când au fost loviţi de nenorociri, au spus, „Spiritul Suprem ne este potrivnic”. Când le-a surâs norocul, au zis, „Spiritul suprem este cu noi”. Cât de puţin l-au cunoscut!

4:23. Cerul şi Pământul au fost create pentru un scop serios, pentru un final măreţ şi glorios. Omul nu vede acest lucru din cauza minţii sale înguste. Eu vorbesc despre lucruri minunate, în timp ce voi îmi răspundeţi făcând referire la chestiuni banale. Eu sunt un om simplu; nu pretind că am puteri mai mari decât ceilalţi oameni; nu sunt nici scamator, nici vrăjitor. Misiunea mea este să îi aleg pe aceia care doresc să slujească Spiritului Suprem. Eu vin din tăcerea singurătăţii; nu sunt un om înzestrat cu elocinţă. Dacă aş fi venit făcând miracole, toată lumea m-ar fi urmat; chiar şi ipocritul şi răufăcătorul ar fi printre aceia care merg pe cale. Aşa că cine ar putea să separe grâul de neghină, pe cel puternic de cel slab, şi pe cei vrednici de Divinitate de aceia care sunt nevrednici?

4:24. Toată Creaţia este susţinută de Lege, iar valoarea Legii este dezvăluită de faptul că nici măcar Spiritul Suprem nu acţionează împotriva ei. Dacă profeţii ar face miracole, acest lucru ar fi mai puţin de folos omenirii. Dacă Legea este bună, atunci trebuie aplicată cu stricteţe.

4:25. Dacă oamenii sunt nesinceri şi schimbători, miracolele nu le vor întări inimile. Aceştia sunt precum cei ce călătoresc pe mare; se iscă o furtună şi sunt tulburaţi; se potoleşte şi încep să se bucure. Când vânturile vuiesc, iar valurile se ridică, ei se roagă şi se pocăiesc; îşi afirmă intenţia de a trăi o nouă viaţă dacă vor scăpa. Însă atunci când ajung din nou pe uscat şi sunt în siguranţă, uită tot ce s-a întâmplat şi se întorc la vechile lor obiceiuri. Fac excese care le dăunează şi se comportă în mod egoist; nu vedeţi că vor renunţa la aceste lucruri doar dacă vor fi loviţi de alte necazuri?

4:26. Ascultaţi glasul meu, voi, cei care bociţi că sunteţi nefericiţi. Când zilnic sunteţi asaltaţi de necazuri şi trebuie să faceţi faţă unor noi experienţe, să ştiţi că sunteţi puşi la încercare. Viaţa însăşi este un şirag de încercări. Acceptaţi cu tărie morală toate provocările vieţii, iar atunci când vă aflaţi în faţa unei încercări spuneţi aşa în inimile voastre, „Indiferent de cum arată acest lucru acum, el este pentru binele meu suprem”.

4:27. Chiar şi voi vorbiţi de miracole. Căutaţi soluţii miraculoase la problemele voastre. Nu înţelegeţi că sunteţi înzestraţi cu o voinţă liberă şi că miracolele sunt împotriva ei şi împotriva Legii? Dacă acestea ar fi ceva normal în viaţă, atunci teama voastră de intervenţia divină sau faptul că vă bazaţi de puterea divină v-ar submina independenţa şi ar înăbuşi manifestarea voinţei voastre libere. Nu aţi mai fi liberi să alegeţi între bine şi rău şi aţi deveni mai mult marionete, decât oameni.

4:28. Înfruntaţi orice încercare, căci doar testele trecute cu succes şi faptele bune au o valoare durabilă. A pierde pur şi simplu vremea, a merge pe calea uşoară în viaţă, evitând orice obstacol, sunt lucruri lipsite de orice valoare.

4:29. Nu există două persoane cu aceleaşi abilităţi şi înclinaţii; prin urmare, fiecare om trebuie să slujească Spiritul Suprem bazându-se pe calităţile cu care a fost înzestrat. Nu încercaţi să imitaţi felul în care slujeşe altcineva, căci prin imitare nu veţi obţine prea mult.

Urmaţi drumul pe care l-aţi ales voi singuri; slujiţi atât cât puteţi; duceţi o viaţă bună; de la fiecare om se poate cere puţin mai mult.

4:30. Însă nu închideţi ochii ca să nu vedeţi Adevărul, crezând că este suficient să slujiţi cu ajutorul iscusinţei şi abilităţilor voastre lumeşti. Lucrurile pe care le gândiţi şi pe care le credeţi din tot sufletul pot fi greşite. S-ar putea ca nici măcar să nu ştiţi ce este spre binele vostru. V-aţi născut fără a fi întrebaţi, aşa că nu puteţi trăi potrivit dorinţelor voastre. Şi indiferent dacă vreţi sau nu, veţi muri. Aşa este în viaţa pământească şi tot aşa este şi în viaţa de apoi, care nu se va desfăşura potrivit planurilor şi voinţei voastre.

4:31. Voi spuneţi, „*Moartea este sfârşitul tuturor lucrurilor, aşadar lasă-ne să trăim cum*

vrem". Dar sunteţi siguri că această afirmaţie este adevărată? Ce ştiţi voi despre moarte? Singurul lucru pe care-l ştiţi cu siguranţă este că moartea este soarta universală a omului.

Aşadar, fiţi mai precauţi în legătură cu ceea ce cunoaşteţi atât de puţin. Nu mai vărsaţi lacrimi pentru aceia care au trecut deja dincolo de locul lacrimilor. Cu ce îi ajută că plângeţi sau că îi jeliţi? Ce sunt viaţa şi moartea, ca voi să plângeţi pentru ele? Ele vin şi pleacă, apoi se contopesc şi niciuna dintre ele nu mai poate fi recunoscută.

4:32. Tristeţea şi bucuria, durerea şi plăcerea, tumultul şi pacea; toate vin şi pleacă. Se joacă cu omul şi apoi dispar. Ele sunt ca vânturile ce fac copacul să foşnească; după ce au trecut, copacul rămâne nemişcat. Viaţa este o odaie luminată de o lampă, care are două uşi ce duc în întunericul nopţii.

CAPITOLUL V - ÎNVĂŢĂTURILE LUI ELIDOR – 4

5:1. Ascultaţi glasul meu, eu îi osândesc pe clevetitori, pe bârfitori şi pe ipocriţi. Aceştia sunt moştenitorii întunericului, de aceea sunt sortiţi să ajungă în abisul întunecat. Îi osândesc pe cei ce adună bogăţii şi bunuri pentru viitor, precum şi pe cei ce se amăgesc singuri că averea îi va apăra de încercările vieţii.

5:2. Acestea sunt vremuri în care oamenii sunt materialişti, când bogăţiile reprezintă o ispită, o obsesie a oamenilor. Doar pe marginea mormântului aceştia îşi dau seama cât de nesăbuiţi au fost. Apoi, când este prea târziu, strigă disperaţi, zicând, „Mai dă-ne puţin timp". La ce le-ar mai folosi puţin timp? Au avut suficient.

5:3. Bogaţii dau câinilor lor mâncarea ce le-ar fi de folos văduvelor şi orfanilor; şi ei spun, „Aceasta este ordinea firească a lucrurilor". Eu nu-i osândesc pentru bogăţiile lor, ci pentru ceea ce spun. Aici, văduvele şi orfanii plâng, dar cine va fi cel ce va plânge dincolo de mormânt? Cine va locui în peşterile întunecate? Ah, bogaţi indolenţi, îngrăşaţi-vă, că o să vină şi o perioadă de lipsuri! Să nu vă negaţi vina atunci când vi se va servi desertul cel just, căci voi sunteţi paznicii viitorului vostru şi voi vă pregătiţi locuinţa viitoare.

5:4. Eu îi osândesc pe aceia care se amăgesc singuri şi care spun cu o inimă ipocrită şi mincinoasă, „Acest lucru este permis, iar acela este oprit". Desfac firul în patru; au o conştiinţă utilitară; interpretează mesajul după forma pe care o are scrisoarea. Ascultaţi cuvintele mele; luaţi aminte la ceea ce spun. Nu răstălmăciţi adevărul transformându-l într-o minciună, spunând, „Acestea sunt reguli de conduită pentru alţii", în timp ce voi vă ascundeţi faptele sub un văl înşelător. Să nu faceţi niciodată pentru alţii legi pe care voi nu le puteţi respecta. Sunt aceştia oare mai buni decât voi? Atunci lăsaţi-i pe ei să facă legile.

5:5. Îmi ridic vocea împotriva oamenilor josnici. Dacă ar exista dreptate, ar avea ei aceeaşi soartă ca şi aceia care sunt mărinimoşi şi se sacrifică? Îi osândesc şi pe cei laşi. Atunci când li se spune, „*Fiţi bărbaţi, aceasta este datoria voastră*", inimile lor se înfricoşează; genunchii le tremură; picioarele li se agită; ei ştiu că acum va fi dată la iveală adevărata lor fire şi nu găsesc cuvinte ca să se eschiveze de la obligaţiile lor.

5:6. Eu nu vreau să-i convertesc pe unii ca aceştia; îi las să-şi urmeze drumul. Căci cum ar putea ei să facă faţă dacă s-ar confrunta cu necazuri şi persecuţii sau dacă cei ce caută Adevărul vor fi puşi la încercare pentru a se vedea dacă sunt capabili să supravieţuiască şi să îndure lumina? Omul îngâmfat şi mulţumit de el însuşi nu este chemat să devină un adept. Dacă îi zâmbeşte norocul, acesta va zice, „Iată ce mi s-a dat, deşi am făcut puţin. Cu siguranţă că sunt un om vrednic". Dar se amăgeşte singur şi de aceea a fost dat deoparte, fiind considerat incapabil să facă faţă unor încercări; norocul i-a fost dat de milă; în viitor, soarta sa va fi îngrozitoare.

5:7. Eu îi osândesc pe laşii şi ipocriţii care merg de colo-colo strigând împotriva nedreptăţii şi a celor care provoacă războaie. Aceştia spun, „Stăpâniţi-vă, că noi suntem oameni paşnici". Dar când vrăjmaşul se năpusteşte asupra lor sau când se declară un război drept, ei zic, „Puneţi mâna pe sabie şi pe suliţă". Cei care altădată strigau cu îndrăzneală acum vorbesc şoptit; glasul lor nu se mai aude.

© Biblioteca Spirituală

5:8. Ţesătorul ştie modelul întregului covor; iţele cunosc doar culoarea lor. Dacă vrem să înţelegem această viaţă, ea trebuie privită împreună cu viaţa care va veni. Doar Marele Proiectant poate face lucrul acesta, şi El împarte succesul şi eşecul, bucuria şi tristeţea, precum şi încercările vieţii, după cum doreşte.

5:9. Eu îl osândesc pe omul care spune, „*Eu sunt pur; eu sunt bun*". Cine este el ca să judece? Îşi poate cunoaşte dihorul propria duhoare? Îşi poate arunca vipera veninul? Doar prostul care este amăgit zice, „*Eu ştiu ce e bine şi ce e rău şi nu am nevoie de nicio informaţie în această privinţă*". Luaţi bine seama la aceste cuvinte!

5:10. Când au parte de noroc, unii oameni spun, „*Am dus o viaţă bună, iar aceasta îmi este răsplata*" sau „*Acest lucru este rodul eforturilor mele*". Dar dacă sunt loviţi de o nenorocire, aceştia zic, „*Totul se petrece din vina altcuiva*" sau „*Aceasta este o pedeapsă venită de sus*". Eu vă spun, toate lucrurile fac parte din destinul vostru; bune sau rele, ele sunt trimise pentru a vă pune la încercare; şi unele şi altele pot să vă fie de folos sau pot să vă ducă la pierzanie.

5:11. Dacă unii dintre voi aţi greşit şi aţi acţionat împotriva viitorului vostru bun, indiferent care este acesta, răul poate fi reparat. Încă mai aveţi timp, cât de mult nu se ştie, pentru că nesiguranţa este esenţială. Răul trebuie reparat printr-o revărsare constantă a binelui, deşi doar acest lucru nu este de ajuns; mai trebuie să smulgeţi din voi rădăcinile răului; doborârea copacului nu este suficientă.

5:12. Cei care iau aminte la vorbele mele şi îmi urmează învăţăturile sunt Pelerini pe Cale. Ei trebuie să fie hotărâţi şi abili, deoarece drumul este greu. Fiecare victorie obţinută de un Pelerin conţine promisiunea unei bătălii viitoare, care va fi mult mai dură. Fiecare obstacol depăşit lasă să se vadă un altul; de la naştere până la moarte viaţa este o continuă luptă.

5:13. Dorinţele trupului şi poftele cărnii se pot împărţi în două categorii: cele care atrag atenţia asupra nevoilor trupeşti (acestea pot fi satisfăcute cu moderaţie) şi cele care aduc o mare răsplată spirituală prin stăpânire de sine sau prin canalizarea lor într-o altă direcţie. Omul înţelept ştie să le deosebească.

5:14. Eu nu vorbesc despre lucruri profunde; cuvintele mele sunt pentru oamenii inculţi. Eu încerc să vorbesc pe înţelesul fiecărui bărbat şi al fiecărei femei, în funcţie de posibilităţile lor, însă din această cauză, iluminarea care se dă celor mulţi poate să nu aibă nicio valoare pentru cei puţini. Însă chiar şi aşa, pentru unii ea va fi mai presus de înţelegerea lor. Învăţăturile mele au multe faţete, de aceea fiecare om trebuie să le interpreteze în funcţie de capacitatea sa de a înţelege. Vorbele mele nu sunt pentru aceia ale căror minţi sunt ca nişte bălţi în care apa stagnează; o oală plină cu apă stătută nu poate deveni un vas pentru apa pură a înţelepciunii. Vorbele mele nu sunt pentru oamenii intoleranţi, nici pentru cei ce au prejudecăţi; laptele proaspăt nu se amestecă cu laptele acrit.

5:15. Ascultaţi glasul meu, căci cu toate că vorbesc simplu, în propoziţii lipsite de înfloriturі, în mine se află o putere care mă întăreşte. Eu am un scut care mă apără de cuvintele celor batjocoritori şi dispreţuitori. Într-o mare de ostilitate, eu nu mă simt tulburat sau stânjenit; inima mea este ca o cremene, iar chipul meu îl înfruntă pe nelegiuit aşa cum stânca se împotriveşte vântului. Unde sunt adversarii mei vorbăreţi? Să iasă în faţă şi să discute cu mine în prezenţa voastră. De ce se feresc? De ce se adăpostesc în spatele oamenilor înarmaţi?

5:16. Este timpul să separăm binele de rău şi pe cei folositori de cei nevrednici. Pământul este împovărat cu lucruri inutile; progresul este stânjenit de un morman de lucruri nefolositoare. Este asurzit de trăncăneala limbilor nesăbuite şi este inundat de cuvinte fără nicio valoare. Omenirea se bălăceşte în groapa cu noroi a unei existenţe lipsite de scop. Trebuie să iasă afară din ea, căci altfel va fi trasă la fund şi va pieri.

5:17. Mulţi doresc faimă sau măreţie, însă acestea vin doar aşa cum hotărăşte destinul. Dacă au fost predestinate, atunci vor veni de la sine. Prin urmare, nu vă faceţi din ele un scop în viaţă. Respectaţi legile vieţii, aşa cum au fost consemnate în scripturi. Trăiţi în bună înţelegere cu vecinii voştri, pentru că certurile pe motive mărunte îi vatămă pe toţi şi nu folosesc nimănui. Îndurаţi cu dârzenie toate încercările, iar când depăşiţi una pregătiţi-vă pentru următoarea; să nu fiţi luaţi niciodată pe nepregătite.

© Biblioteca Spirituală

5:18. Aceia care duc o viaţă bună, care se păstrează virtuoşi şi evită răul, fac aceste lucruri pentru binele lor. Ei sunt înţelepţi, însă ar fi ipocriţi şi lipsiţi de înţelepciune dacă ar spune că au acţionat aşa numai de dragul Spiritului Suprem, nu şi de dragul lor.

5:19. Unora li s-au dat bogăţii din belşug; au parte de toate lucrurile bune care există în viaţă. Alţii nu au nimic, iar poverile lor sunt mari şi grele. Am auzit oameni care spuneau, „Ce fel de Dumnezeu este acela care stabileşte o astfel de ordine a lucrurilor?". Însă nu Dumnezeu o stabileşte, ci omul. Spiritul Suprem nu va lua asupra Lui sarcinile oamenilor şi nici nu îi va scuti pe aceştia de ispitele care le ies în cale pentru a-i pune la încercare.

5:20. Spiritul Suprem a făcut o lege care se referă la relaţiile dintre oameni. Aceştia sunt judecaţi de o justiţie mai mare decât ar putea să existe vreodată pe Pământ. Ea face diferenţa între sclavul lipsit de putere, care nu are nimic, şi omul care are averi şi bunuri din belşug. Astfel, o vorbă bună sau puţină apă din partea unui om aflat în sclavie are o valoare mai mare decât banii de aur pe care îi oferă un om bogat. Omul sărac dă din compasiune sau camaraderie şi face acest lucru cu bunătate, însă bunătatea unui om bogat, care dă cu gândul să facă pomană sau să se fălească cu averea şi poziţia sa socială, nu are aceeaşi puritate; ea este pătată. A cui bunătate are calitatea cea mai înaltă, a omului sărac, care îşi împarte mâncarea şi veşmintele cu tovarăşul său, ori a omului bogat, care dă doi bani de aur din grămada pe care o are în vistierie?

5:21. Aceeaşi lege face diferenţa între cei infirmi şi necăjiţi şi cei întregi şi sănătoşi, între cei puternici şi cei slabi, şi între cei grei la minte şi cei cu mintea ascuţită. Legea este aceasta: de la fiecare om după putinţa şi mijloacele sale. Trăirea şi intenţia din spatele unei fapte sunt acelea care îi dau valoare.

5:22. Şi le vorbesc din nou celor laşi, că în aceste vremuri plăcute cine ştie pe unde sunt; nu s-a făcut nicio triere. Sunt trădaţi doar de vocile lor puternice, de iubirea lor pentru confort, de lipsa lor de îndrăzneală, de faptul că apreciază lucrurile femeieşti. Ei spun, „Ah, dacă ar fi alte vremuri, să fim şi noi chemaţi la acţiune", dar atunci când se iveşte ceva, când duşmanii sunt agresivi şi neclintiţi, aceştia se topesc ca nişte figurine de ceară la căldura focului. Inima începe să li se agite, picioarele li se înmoaie, se uită în altă parte şi mormăie tot felul de scuze. Aceştia zic, „*Noi suntem bolnavi*" sau „*Noi avem îndatoriri*". Cu mult mai bine ar fi să fie oameni mai capabili şi să aibă destul curaj să-şi recunoască propria laşitate.

5:23. Mai sunt şi alţii, care nu sunt laşi, dar au o anumită slăbiciune în privinţa relaţiilor de familie. Soţiile şi copiii îi fac pe bărbaţi să se abată de la poteca aspră a datoriei, dar soţiile şi copiii trebuie iertaţi pentru acest lucru.

5:24. Există o ierarhie a priorităţilor în privinţa obligaţiilor, iar aceasta trebuie respectată cu stricteţe. Puţini bărbaţi sunt atât de imparţiali încât pot stabili singuri aceste priorităţi. Soţia şi copiii reprezintă soarele vieţii unui bărbat; aceştia sunt aproape indispensabili pentru ca el să se dezvolte pe deplin. Totuşi, aceştia, asemenea bogăţiilor şi puterii, sunt motive de încercare, mijloace de testare, şi fiecare bărbat trebuie să acţioneze în lumina acestei cunoaşteri. Făcând acest lucru, viaţa lui va fi mai armonioasă şi mai profitabilă. De asemenea, el nu trebuie să uite că relaţia pe care o are cu familia sa este judecată pe baza unei legi similare celei pe care tocmai am menţionat-o. Aşa cum îşi tratează familia şi cum se comportă cu ea, tot aşa va fi şi el judecat. Familia care trăieşte într-o colibă sărăcăcioasă nu se poate ridica la un standard înalt, aşa cum este capabilă cea care trăieşte într-un loc îmbelşugat. Însă dacă cea dintâi reuşeşte, este meritul ei; iar dacă cea din urmă eşuează şi ajunge la un nivel inferior celeilalte, acest lucru este din vina ei; aprecierea va fi făcută aşa cum se cuvine.

5:25. Cei ce trăiesc fericiţi stau în sânul familiei lor; se simt în siguranţă acasă, se ocupă liniştiţi de treburile lor şi nu sunt tulburaţi de chemarea la datorie. Ei nu trebuie judecaţi precum aceia care slujesc şi se sacrifică. Cei liniştiţi şi cei indolenţi nu sunt judecaţi la fel ca aceia care se luptă cu hotărâre şi îndură neclintiţi. Cei constanţi şi cei inconstanţi nu sunt trataţi la fel; meritele lor nu sunt deloc similare. Oamenii care întorc spatele confortului lor de acasă vor avea parte de o recompnesă mai mare decât aceia care se mulţumesc să stea liinştiţi.

5:26. Acestea sunt vremuri de pace şi prosperitate, dar sunt ele oare şi vremuri de stabilitate interioară? Cei care s-au născut mai puţin norocoşi, care au luptat în războaie

© Biblioteca Spirituală

sângeroase, care au fost alungaţi din casele lor, care au îndurat foamea, încarcerarea sau persecuţia, au învăţat că suferinţa comună este cimentul omenirii. Florile plăcut mirositoare ale prieteniei şi înţelegerii apar în deşerturile disperării şi tulburării, nu pe păşunile plăcerilor şi prosperităţii.

5:27. Pacea şi prosperitatea nu pot rămâne cu voi pentru totdeauna; prin urmare, când asupra voastră coboară necazurile şi vrajba, aşa cum s-a întâmplat în trecut, amintiţi-vă că modelul vieţii este unul cu lumini şi umbre. Fericirea şi tristeţea, succesul şi eşecul, satisfacţia şi vrajba, sunt trimise cu rândul în mijlocul oamenilor, ca să se vadă cine este bun şi cine este rău, cine este puternic şi cine este slab, cine este sincer şi cine este mincinos, cine este deschis şi cine este ipocrit, cine este egoist şi cine este altruist.

5:28. Acum voi vorbi despre falsitate, răul răspândit în rândurile voastre. Nu, nu căutaţi să-mi înecaţi vorbele într-o avalanşă de batjocură. Oamenii cinstiţi nu se tem de Adevăr, cuvintele adevărate nu le chinuie urechile. Nu există o formă mai profundă de falsitate decât auto-amăgirea. Oamenii care se amăgesc singuri sunt prizonieri într-o celulă aflată în propria cetate, a cărei cheie au aruncat-o în şanţul cu apă aflat în exterior. Aceştia îşi pot ascunde adevăratul sine de ochii celorlalţi în această viaţă, crezând că au făcut un lucru bun, însă în viaţa de apoi nu vor mai putea amăgi pe nimeni.

5:29. Unii oameni care se amăgesc singuri stau în faţa mea; jumătate din gândurile lor le susţin bunătatea, însă celelalte pregătesc acte de înşelăciune. Alţii spun, „*Noi suntem buni; noi suntem drepţi*” şi răstălmăcesc cuvintele scripturilor, interpretându-le şi citându-le eronat, pentru a le susţine părerile. Ei nu-l pot amăgi pe acela care vede reflexia chipului lor interior, însă pe voi vă pot amăgi, fiindcă spusele lor par plauzibile.

5:30. Eu pot vedea în spatele mantiei de bunătate care se înfăţişează privirii şi acolo descopăr putreziciunea care zace ascunsă. Pomenile pe care le dau, faptele bune pe care le fac, nu sunt altceva decât nişte remedii care să le liniştească conştiinţa. Se umflă în pene pentru a se da mari în ochii oamenilor, dar în interiorul lor nu este nimic altceva decât vânt. Sub suprafaţa muritoare se găseşte un lucru firav, slab şi uscat. Dacă aceştia şi-ar putea vedea viitorul ar începe cu siguranţă să strige, „Suntem nedreptăţiţi”, continuând astfel să se amăgească singuri. Dar cine le face o nedreptate, în afară de ei înşişi?

5:31. Vouă, celor care aveţi mintea sănătoasă, vă spun să staţi la distanţă de aceşti auto-amăgitori, căci dacă nu vor putea să vă corupă, cu siguranţă că vă vor face să vă rătăciţi. Nu ascultaţi ceea ce spun; vorbele lor sunt mincinoase; mai bine căutaţi să descoperiţi lucrurile ascunse în firidele inimilor lor. Unii amăgitori au venit la mine şi mi-au spus, „*Noi credem învăţăturile tale şi vrem să mergem pe calea ta*”. În inimile lor, ei nu cred, şi fac acest lucru din motive meschine. Pentru că ei sunt orbi, cred că nici eu nu pot vedea. Eu nu posed toate bunurile şi bogăţiile lumeşti, însă am o comoară nepreţuită, care mi-a fost dată în Marile Odăi din Piatră, şi anume aceea că ochii mei pot vedea chipul interior al oamenilor. Eu nu pot fi amăgit de cuvinte.

5:32. Unii dintre voi, care sunteţi Pelerini pe Cale, vă veţi întâlni cu mulţi care încearcă să vă câştige încrederea şi care par doritori să-şi repudieze semenii. Să nu aveţi nicio treabă cu ei. Omul care îşi trădează credinţa, rasa, poporul, convingerile sau familia este o trestie slabă, de la care nu puteţi aştepta niciun sprijin şi în care nu puteţi avea niciun pic de încredere. Dacă acela unelteşte să vă doboare, răspundeţi la şiretenie cu şiretenie; nu este o faptă rea să ucideţi şarpele cu venin de şarpe. A nesocoti un om care unelteşte împotriva voastră este ca şi cum aţi fi de partea lui.

5:33. Cei care sunt total ignoranţi în privinţa Adevărului nu pot face prea mult rău, însă cei ce cunosc Advărul şi îl disimulează sunt periculoşi. Aceia care deformează Adevărul sau îl acoperă cu o mască sunt slujitori ai răului. Din rândul lor fac parte oamenii care răstălmăcesc cuvintele scripturilor pentru a-şi atinge propriile scopuri. Ei spun, „*Acesta este adevăratul înţeles; este mai convenabil, mai puţin aspru*” sau zic, „*Noi ştim că acest lucru este scris, însă noi nu îl respectăm; este prea exigent; noi acceptăm o parte, dar cealaltă parte o respingem*”. Descotorosiţi-vă de ei, căci aceştia îl tulbură pe adevăratul căutător al Adevărului şi mutilează Adevărul cu

© Biblioteca Spirituală

cuţitul selectivităţii lor.

5:34. Voi întrebaţi, „*De ce oamenii buni suferă la fel ca şi cei răi, de ce oamenii nevinovaţi sunt la fel de hărţuiţi ca şi cei vinovaţi?*" Deoarece omenirea este un întreg; dacă un braţ este rănit, întreg trupul suferă; oamenii nu sunt împărţiţi atât de strict în buni şi răi, în vinovaţi şi nevinovaţi. Cei care suferă ori sunt tulburaţi din pricina greşelilor şi eşecurilor altora vor trage cele mai mari foloase.

5:35. Spiritul sufletesc tebuie să experimenteze durerea aşa cum experimentează şi plăcerea; dacă lucrurile ar sta altfel, plăcerea nu ar mai avea nicio valoare. Cum am putea să cunoaştem lumina dacă nu ar constrasta cu întunericul? Dacă un om este gata să accepte plăcerea şi fericirea care iau naştere din contacul cu alţii, de ce nu ar fi pregătit să participe şi la durerea şi suferinţa lor?

5:36. Durerea este neplăcută; agonia este uneori de nesportat, însă acestea pot fi acceptate şi îndurate dacă ştim care le este obiectivul; dacă înţelegem că ele au un scop. Suferinţa şi vrajba l-au făcut pe om să fie ceea ce este; el are parte de suferinţe necunoscute creaturilor inferioare, care nu ştiu ce înseamnă durerile remuşcării, regretului, ruşinii şi dezonoarei. Suferinţa şi tristeţea, nu plăcerea şi fericirea, sunt cela care l-au ridicat pe om la înălţimea la care se găseşte în prezent.

5:37. Voi întrebaţi, „Cum se împacă necazurile şi suferinţele celor buni cu afirmaţia că Spiritul Suprem este izvorul Dreptăţii, Bunătăţii şi Milei". Se împacă. Omul trebuie să meargă pe calea cea grea a tristeţii şi suferinţei, pentru că nu o poate evita, întrucât doar la capătul ei îşi poate solicita moştenirea. Omul şi-a câştigat dreptul de a face pelerinajul, el a trecut de încercările simple; oare se va opri în faţa celor mai dificile, care îi stau în drum?

5:38. Voi, cei care sunteţi poporul meu, ascultaţi-mi glasul; eu sunt profetul vostru.

Transmutaţi amintirile întunecate ale necazurilor voastre în seminţele de lumină ale spiritualităţii. Perlă păcii desăvârşite zace în drojdia de pe fundul cupei voastre cu suferinţă. Portul fericirii se află dincolo de mările agitate ale vrajbei.

CAPITOLUL VI - ÎNVĂŢĂTURILE LUI ELIDOR – 5

6:1. Adevărul nu poate fi distrus sau schimbat; el nu poate fi dezbrăcat şi arătat oamenilor. Înţelepciunea şi cunoaşterea nu pot fi călcate în picioare dacă cineva întoarce sabia împotriva celor care le posedă. Poate că eu nu sunt puternic, nu am nicio armă, poate că glasul meu este slab, însă în zilele nenăscute încă vor veni oameni mai capabili, iar aceia vor cânta cântece vesele despre lumină. Noaptea ignoranţei va lua sfârşit.

6:2. Eu le vorbesc celor trudiţi, celor împovăraţi de muncă. Chiar dacă sunteţi în sclavie, voi sunteţi liberi, deoarece nu sunteţi legaţi cu lanţurile dorinţelor născute din trândăvie. Bogaţii care trândăvesc nu sunt liberi; ei sunt sclavii bunurilor pe care le au; ei suferă sub biciul gândurilor lor.

6:3. Munca nu reprezintă o trudă, deoarece răsplata pe care o oferă se extinde dincolo de lucrurile lumeşti; este tragic că bogaţii nu au parte de o asemenea răsplată. Nici măcar profeţii din trecut nu au văzut limpede care este răsplata muncii. Eu vă voi învăţa adevărul, iar acesta vă va face liberi.

6:4. Există un fel corect şi un fel greşit de a munci. Există o modalitate de a munci cântând şi una de a munci în tăcere; amândouă îşi au rostul lor. Oamenii trebuie să-şi aleagă singuri felul de a munci, nu să aştepte să le fie impus. În el, aceştia trebuie să găsească satisfacţie şi să poată să se exprime, căci astfel munca nu va mai fi obositoare.

6:5. Omul care vrea să fie fericit şi mulţumit trebuie să caute o formă de a munci care să fie lipsită de gânduri agitate şi de dorinţe fanteziste. Ea trebuie să îi ofere satisfacţie şi să-i aducă foloase. Aceste lucruri au mai fost spuse şi înainte, dar le mai spun încă o dată; să nu întreţineţi speranţe deşarte sau să căutaţi o răsplată prea mare. Cereţi să aveţi parte doar de un câştig just şi rămâneţi proprii stăpâni.

6:6. Este un lucru lipsit de înţelepciune să căutaţi o poziţie prea înaltă pentru abilităţile

© Biblioteca Spirituală

voastre; făcând acest lucru vă împovăraţi cu o viaţă tensionată. Fiţi mulţumiţi cu ce vă oferă soarta şi indiferent ce probleme apar, ridicaţi-vă deasupra lor. Să nu fiţi geloşi, să nu invidiaţi locul de muncă al altcuiva; întâmpinaţi succesul şi eşecul în acelaşi fel şi astfel munca voastră nu va mai fi împovărătoare.

6:7. Învăţaţi să vedeţi în toate lucrurile mâna Spiritului Suprem; faceţi din munca voastră o jertfă pentru El, iar din truda voastră o ofrandă. Doar acestea se cer, nimic altceva. Dacă veneraţi atenţia, silinţa, cinstea şi iscusinţa, înseamnă că veneraţi lucrurile potrivite. Adevăratele jertfe nu sunt animalele lipsite de raţiune, ci sârguinţa în îndeplinirea sarcinii, viaţa cumpătată, dăruirea averii şi orele de odihnă în care să slujiţi sau să studiaţi.

6:8. Cei ce reduc din plăceri, dar nu fac nimic folositor cu timpul pe care l-au câştigat, sunt nişte proşti. Cine se abţine de la lucrurile plăcute pentru a sluji unor scopuri mai înalte face un lucru bun; la fel şi dacă îşi împarte surplusul de avere. A munci cinstit o zi întreagă pentru plata primită, a trăi simplu, fără josnicii şi fără austerităţi aspre, reprezintă alte forme de jertfe vrednice şi acceptabile. Acestea sunt sacrificiile prin care spiritul sufletesc este slăvit cu adevărat.

6:9. Cei ce nu cunosc semnificaţia sacrificiului nu vor avea parte nici de mulţumire în această lume, nici de fericire în lumea care va urma. Toate lucrările bune, toată munca cinstită, toate faptele caritabile, toate plăţile făcute integral şi la timp, lipsa arderilor inutile, reprezintă nişte sacrificii onorabile. O altă formă de sacrificiu este timpul dedicat studierii scripturilor.

6:10. Deschideţi-vă inima pentru cuvintele mele; eu vorbesc doar pentru folosul vostru, căci nu îmi ridic vocea pentru a mă distra. Se vorbeşte mult despre răutatea şi aroganţa celor bogaţi. Dar nu v-am spus acest lucru? Nu numai ei sunt răi şi aroganţi şi niciun un om nu poate fi socotit rău doar pentru că este bogat. Bogăţia nu slujeşte neapărat răului. Ceea ce contează este felul în care oamenii folosesc moştenirea ce le-a fost încredinţată, şi nu doar bogăţiile, ci şi puterea, frumuseţea sau talentul. Înainte să-i osândiţi pe alţii, priviţi mai întâi în inima voastră.

6:11. Nu doar bogaţii sunt trândavi. Gândiţi-vă ce-aţi face voi dacă aţi fi supuşi la testul bogăţiilor şi fiţi sinceri cu voi înşivă. Sigur nu vorbiţi împotriva celor bogaţi din cauza faptului că sunteţi invidioşi? Sunteţi convinşi că în inimile voastre nu există ipocrizie? Averea nu este o povară uşoară şi foarte, foarte puţini supravieţuiesc unei încercări dificile. Şi de multe ori sunt şi alţii care eşuează, bărbaţi deosebit de iscusiţi şi femei extrem de frumoase şi talentate. Priviţi în interior înainte să priviţi în afară.

6:12. Ca şi alte lucruri, munca este o provocare al cărui rezultat poate fi un câştig sau o pierdere, o victorie sau o înfrângere. Dacă omul este şlampăt şi lucrează doar pentru a-şi satisface necesităţile, atunci viaţa care i s-a dat este irosită. Omul care refuză să îşi folosească la maximum mintea şi membrele nu este cu nimic mai bun decât acela ale cărui bogăţii îi permit să ducă o viaţă inutilă. Cusurul este al omului, nu al banilor.

6:13. Plăcerile ce decurg din lucrurile lumeşti închid în ele seminţele tristeţii viitoare. Plăcerile lumeşti sunt lucruri trecătoare, care nu oferă pace şi mulţumire. Omul care merge pe drumul cel bun consideră că recompensele lumeşti primite pentru eforturile depuse sunt mai puţin valoroase decât câştigul spiritual.

6:14. Oamenii devin Pelerini pe Cale doar atunci când munca şi eforturile lor sunt dedicate slujirii omenirii. Aceştia se apropie de spiritualitate doar atunci când găsesc plăcere în sarcina pe care o au de îndeplinit. Omul care lucrează cu vervă şi dăruire, chiar dacă rezultatele sunt mărunte, este un om mai bun decât acela căruia îi lipsesc aceste calităţi.

6:15. Aşa cum orice foc produce fum, tot aşa şi orice lucru făurit de om va avea şi unele imperfecţiuni, căci perfecţiunea nu poate fi atinsă în această lume. Omul nu poate face altceva decât să se străduiască să atingă perfecţiunea; indiferent ce aveţi de făcut, scopul vostru trebuie să fie perfecţiunea.

6:16. S-ar putea să mă consideraţi un profet melancolic, care laudă calea tristeţii, însă eu nu sunt trist. Înclinaţiile oamenilor îi ispitesc să părăsească calea şi să se întoarcă înapoi. Chiar şi eu trebuie să părăsesc drumul şi să iau poziţie împotriva locurilor unde au ajuns din cauza acelor înclinaţii. Nu vorbesc despre lucrurile care îi ajută pe cale, ci despre acelea care îi fac să se

rătăcească.

6:17. Eu vă zic vouă, căutaţi fericirea, bucuraţi-vă; viaţa trebuie să fie mai degrabă lumină decât întuneric. Şi vă mai spun că aceste lucruri nu reprezintă singurul scop în viaţă; priviţi-le dintr-o perspectivă corectă. Scopul vieţii pământeşti nu este fericirea; aceasta este o răsplată pe care omul o primeşte atunci când merge pe cale. Viaţa de zi cu zi este guvernată de îndatoriri, nu de fericire şi plăcere. A fi preocupaţi excesiv de fericire şi mulţumire este calea cea mai sigură de a fi nefericiţi şi neliniştiţi.

6:18. Cea mai sigură modalitate de a evita suferinţa şi frustrarea este să acceptaţi voinţa Spiritului Suprem. Această voinţă poate fi cunoscută prin studierea atentă a scripturilor. Acceptaţi cu bucurie tot ce vă oferă destinul, indiferent dacă este vorba de veselie sau tristeţe, de lucruri bune sau rele. Dacă sunteţi binecuvântaţi cu multe daruri, cea mai bună manieră de a vă arăta recunoştinţa este să rămâneţi tăcuţi, mulţumiţi şi fericiţi, găsind plăcere chiar şi în lucrurile cele mai mărunte.

6:19. Credinţa cuiva în bunătatea Spiritului Suprem nu trebuie să depindă de circumstanţele exterioare. Este bine să ţineţi minte acest lucru, întrucât este foarte important. Omul trebuie să încerce să-şi înăbuşe toate aşteptările şi preferinţele, acceptând cu bucurie orice îi iese în cale. Acela care slujeşte cel mai bine se ridică deasupra tuturor ataşamentelor şi amăgirilor provocate de simţuri, singurele lui legături lumeşti fiind iubirea, datoria şi obligaţia.

6:20. A cunoaşte voinţa Spiritului Suprem şi a voi ceea ce voieşte şi El, iată secretul spiritualităţii. Ca să împliniţi voia Lui trebuie să munciţi şi să vă achitaţi de sarcinile zilnice pe care le aveţi, fiindcă aceasta este cea mai utilă formă de venerare. Eu vă spun, lăsaţi voia Spiritului Suprem să fie suverană şi subordonaţi-i toate treburile voastre pământeşti. Cărarea vieţii se află pe versantul unui munte; omul poate urca sau coborî în funcţie de tendinţele sale; el poate merge pe calea cea grea sau pe calea uşoară. Sus e lumina, jos e întunericul; alegerea este a omului; el merge acolo unde vrea.

6:21. Eu vă vorbesc ca unul care vrea să vă avertizeze şi vă previn în legătură cu purtarea oamenilor răi. Aceştia sunt egoişti şi nu ţin seama de binele celorlalţi, de binele care îi include şi pe ei. Gândurile lor nu merg mai departe de ei înşişi şi de cei apropiaţi lor; aceştia caută să se izoleze de omenire, când de fapt binele omenirii este cel care contează. Ei nu ştiu ce trebuie făcut şi ce nu trebuie făcut; nu înţeleg natura purtării bune şi ce este cărarea Adevărului. Ei spun, „*Omenirea nu are nevoie de bunătate; ea nu are o fundaţie morală. Nu există nicio posibilitate ca să cunoaştem Adevărul. Nu există un Duh Suprem, un Dumnezeu Creator. Toată creaţia este rezultatul întâmplării, iar dorinţa este singura cauză a naşterii. Singurul scop al vieţii este unul lumesc, începem şi sfârşim în ţărână*.”

6:22. Cantonaţi în această convingere, aceste spirite sufleteşti inconştiente slujesc cu conştiinciozitate cauza răului, lucrând, deşi nu îşi dau seama, pentru distrugerea omenirii. Oamenii aceştia îşi viciază spiritele sufleteşti cu dorinţe neînfrânate şi le pătează cu impulsuri necontrolate. Plini de aroganţă şi minciună, ei calcă cu potcoavele peste tendinţele spirituale ale altora şi îşi apără cu putere credinţa lor întunecată. Lucrarea lor distrugătoare este înfăptuită în numele progresului.

6:23. Însă cu tot ceea ce posedă, aceştia sunt nefericiţi şi nemulţumiţi. Sunt împovăraţi cu multe griji inutile, iar gândurile lor neastâmpărate nu le dau pace niciodată. Ei caută în zadar fericirea în satisfacţiile de natură senzuală, în plăcere şi bună-dispoziţie, în lucrurile frivole ale vieţii, în băutură şi jocuri de noroc, în lux şi huzur, crezând cu fermitate că o vor găsi acolo şi că viaţa nu poate oferi mai mult.

6:24. Aceştia sunt legaţi fedeleş cu lanţurile lumii materiale; sunt orbi şi insensibili la orice altceva. Fierb pe dinăuntru; furia, dușmănia, indignarea şi invidia sunt nişte supape prin care se uşurează. Caută să se adăpostească în minciună şi înşelăciune; speră să se uşureze prin descărcările nervoase, prin pofte şi senzualitate şi prin limbajul trivial. Singurul lor scop este să acumuleze bogăţii şi bunuri sau să ducă o viaţă de trândăvie şi huzur; ei nu pot înţelege ce anume îi face să continue.

6:25. Aceştia spun, „Ce posed, am câştigat singur; totul este al meu; cu ceea ce am voi

dobândi orice lucru de care am nevoie pentru a-mi satisface dorinţele. Am acumulat bogăţii, am ajuns într-o funcţie înaltă; oamenii mă respectă; sunt cinstit şi ridicat în slăvi. Pot să-mi cumpăr tot ce îmi doresc; o să mă bucur de viaţă; sunt un om de succes, cine mai este ca mine? Dau de pomană; îmi îndeplinesc obligaţiile religioase; sunt căutat de aceia care au nevoie de sfaturi şi ajutor. Trăiesc confortabil; mănânc bine; am tot ce-mi trebuie". Aşa spun ei, dar sunt într-adevăr fericiţi şi împăcaţi, sunt ei cu adevărat nişte oameni de succes pentru că au tot ce vor? Nu, ei vorbesc din întunericul deziluziei, cu toate că nu-şi dau seama de acest lucru.

6:26. Aceştia au fost înşelaţi de capcana condiţiilor pământeşti; au căzut pradă fantomelor seducătoare ale simţurilor. S-au încâlcit într-o plasă amăgitoare; rătăcesc în ceaţa adâncă a iluziei. Sunt sclavii dorinţelor lor, sunt prizonierii lăcomiei lor; sunt legaţi şi neajutoraţi într-un car tras de cai nărăvaşi, fiind purtaţi rapid către gura căscată a abisului.

6:27. Oamenii slabi se îmbată cu băutura ameţitoare a puterii şi bogăţiei; ei sunt duşi de valul propriei aroganţe şi trufii. Încearcă să transforme condiţiile lumeşti pentru a sluji scopurilor lor şi se luptă zadarnic împotriva Legii. Sclavi de bunăvoie ai aroganţei şi egoismului, victime neajutorate pe mările furtunoase ale furiei, poftei şi violenţei, aceşti slujitori ai răului urăsc divinitatea din ei. Urăsc şi se tem de vocea micuţă şi tăcută din interiorul lor. O sufocă; o înăbuşă sub zgomotul puternic al veseliei. Caută alinare în vinul tare, în distracţiile care stimulează simţurile şi în drogurile care otrăvesc spiritul. Daţi-vă la o parte; lăsaţi-i să fie purtaţi cu repeziciune către locul tristeţii şi al regretului zadarnic"

6:28. Ascultaţi glasul meu şi aveţi grijă să nu cădeţi în capcana lumii materiale; nu aceptaţi să deveniţi victime ale ispitelor fantomatice. Căutaţi realitatea; nu vă mulţumiţi cu nimic altceva decât cu Adevărul. Nu respingeţi scripturile; studiaţi-le cu atenţie şi ele vă vor călăuzi prin viaţă. Vă vor arăta binele şi răul; urmaţi lumina lor; faceţi ceea ce trebuie făcut; asta se aşteaptă de la voi. Luaţi aminte la ceea ce vă spun, căci eu sunt prietenul vostru.

CAPITOLUL VII - ÎNVĂŢĂTURILE LUI ELIDOR – 6

7:1. O să vă vorbesc despre bărbatul de rând. În el nu există nici spiritualitate, nici aspiraţie spirituală. Nu este nici drept, dar nici cu adevărat rău, căci calităţile rele nu au rădăcini în interiorul lui. Pentru că nu cunoaşte nici viciile şi nici virtuţile, un astfel de om nu este trecut prin focul încercării; el nu ştie care sunt calităţile necesare pentru a progresa şi care sunt relele de care trebuie să se ferească. Slujeşte cauza răului, cu toate că nu este decât un biet pion. Nimeni nu poate evita conflictul, de aceea oamenii aceştia se pun în mod inconştient în slujba răului.

7:2. Bărbatul de rând înţelege ce este buna purtare; este binevoitor, este bine crescut.

Oamenii îl simpatizează, iar el se simte în largul lui în mijlocul lor; aceştia îi caută compania, pentru că el le este util, după cum şi ei îi sunt utili lui. Însă deşi este plin de o cunoaştere lumească, cunoaşte şi înţelege foarte puţin scripturile sau lucrurile aflate dincolo de existenţa pământească. Nu se poate avânta în văzduh; picioarele îi stau ferm pe pământ, dar aripile nu sunt suficient dezvoltate. Nu se poate ridica deasupra oamenilor obişnuiţi; se poartă la fel cum face şi gloata; este un om de rând. A învăţat din experienţele şi tovărăşiile lumeşti care este purtarea adecvată şi care este cea greşită din punct de vedere al atingerii scopurilor pământeşti. Dar acest lucru nu este suficient; pentru a trăi deplin şi pentru a avea un scop bun el trebuie să cunoască mai mult.

7:3. Femeia de rând este ca şi bărbatul de rând; se mişcă cu uşurinţă în mediul ei pământesc, dar este incapabilă să îşi ridice ochii şi să privească în sus. Ea ar putea înflăcăra inimile bărbaţilor; ar putea să le stârnească dorinţa; totuşi, nu reuşeşte să îi inspire. Nu îi poate îndemna decât spre scopurile lumeşti, nicidecum spre cele măreţe. Ea poate aprinde flacăra ambiţiei în copiii ei, dar nu îi poate inspira să privească dincolo de lume.

7:4. Oamenii de rând au trăsături şi slăbiciuni obişnuite. O să vorbesc acum despre răzbunare. Dorinţa nejustificată de răzbunare izvorăşte dintr-o slăbiciune interioară; persoana meschină şi servilă este cea mai ataşată de ea. Invidia, ca şi răzbunarea, este o trăsătură a celor

slabi, nu a celor puternici.

7:5. Dacă cineva vă nedreptăţeşte fără motiv, nu lăsaţi acest lucru să vă tulbure pacea minţii. Arătaţi-vă dispreţuitori, şi atâta tot. În felul acesta, nu veţi fi tulburaţi fără rost, ba chiar veţi fi răzbunaţi fără a avea nevoie să faceţi cuiva vreun rău. Vântul distrugător şi săgeţile arzătoare ale fulgerului nu tulbură deloc liniştea soarelui şi a lunii; furia lor se abate asupra copacilor şi plantelor de dedesubt. La fel este şi cu nedreptăţile săvârşite de muritori; ele nu tulbură inimile oamenilor superiori, ci provoacă nelinişte în inimile mai slabe ale oamenilor inferiori.

7:6. Voi râdeţi, vă bateţi joc de mine şi îmi ziceţi, „Noi preferăm să trăim printre oamenii de rând, căci ne este mai uşor să ne înţelegem cu ei; aceştia nu ne critică". Este adevărat, nu vor face asta; căci dacă nu-i interesează viitorul lor, de ce s-ar preocupa de al vostru? Vă întrebaţi de ce oamenii virtuoşi sunt mai singuratici, în timp ce răufăcătorii sunt mai sociabili? Răspunsul este simplu, aceia care trăiesc aşa cum se cuvine umblă în lumină şi nu se tem de singurătate, pentru că se află în compania Spiritului. Răufăcătorii, însă, umblă în întuneric şi de aceea au nevoie de tovarăşi, căci în ascuns lor le este teamă.

7:7. Nu este multă vreme de când un om a venit la mine şi mi-a zis, „Profetule, am păcătuit împotriva legii ţinutului, dar nu împotriva legii scripturilor; pot fi considerat nevinovat?". Eu vă spun acest lucru; legea ţinutului poate să depăşească legea scripturilor, dar nu trebuie să o contrazică. Legea care trece dincolo de scripturi trebuie şi ea respectată. Legea ţinutului nu este desăvârşită; este făcută de oameni şi nu poate pretinde că este perfectă. Ea ar trebui să fie ceea ce nu este, o căsătorie pură între justiţie şi Adevăr, necontaminată de nesinceritatea oamenilor. Copilul căsătoriei trebuie să fie bunătatea iubitoare. Nu este treaba mea să vă spun aceste lucruri. Dacă oamenii se mulţumesc să sufere din cauza unor legi proaste, cine este de vină? Adevărata natură a unui popor este dezvăluită de legile sale.

7:8. Dar acest lucru trebuie să îl spun: Eu îi osândesc pe legiuitorii ce dau legi nedrepte şi întortocheate, care caută să-şi ascundă adevăratele intenţii sub un munte de cuvinte. Condamn legile nedrepte înarmate cu sabia dreptăţii. Îi condamn şi pe judecătorii care dau o aparenţă de legalitate capcanelor puse cu viclenie şi care îi ademenesc pe oameni în plasele făcute din cuvinte. Aceştia îl amăgesc pe omul simplu şi ignorant cu măştile false ale legalităţii. Adevărul şi Dreptatea plâng pe dinafara sălilor de judecată. Îi condamn şi pe aceia care stârnesc vrajbă sub protecţia legii, care provoacă vătămări la adăpostul legii sau care uneltesc să-l jefuiască pe omul inocent şi neprevăzător. Răutatea are multe feţe, dar cea mai hidoasă este aceea a celor care răstălmăcesc legile pentru a aluji unor scopuri egoiste sau carel nedreptăţesc grav pe cel călcat în picioare.

7:9. Eu vorbesc despre aceste lucruri, însă nu am venit să schimb legile ţinutului sau să stabilesc dacă sunt bune sau rele. Las lucrurile lumeşti pe seama oamenilor lumeşti. Voi ziceţi, „Spune-ne cui trebuie să arate omul cea mai mare supunere, conducătorilor poporului său ori conducătorului credinţei sale?". Eu zic aşa, există o ierarhie, iar omul trebuie să-l slujească pe acela care are rangul cel mai înalt. Lucrurile spirituale sunt superioare celor pământeşti, însă omul care iubeşte poporul şi obiceiurile sale, limba maternă şi tradiţiile, este mai bun decât acela care le discreditează. Omul care se supune conducătorilor săi şi care se identifică cu poporul său, cu progresul acestuia, cu bunăstarea şi nenorocirile care îl lovesc, ca şi când acestea i-ar afecta propria persoană, care se căieşte pentru toate faptele rele ale oamenilor şi care se bucură pentru triumful lor, acela este un patriot, iar patriotismul îşi are locul lui bine stabilit. Un astfel de om îi este superior omului de rând, dar nu este mai presus de omul cu înclinaţii spirituale, deoarece lucrurile spirituale transcend lucrurile pământeşti. Iar binele omenirii transcende binele oricărui popor.

7:10. Atunci când vine vorba de respectarea legilor cuprinse în scripturi, lucrul cel mai important este buna intenţie. Ipocrizia şi minciuna trebuie să lipsească complet. Eu sunt un om care am citit multe cărţi; o să vă fac cunoscute învăţăturile lor, însă cuvintele pe care le conţin se adresează oamenilor care au intuiţie şi învăţătură. Eu vorbesc exact aşa cum sunt consemnate aceste lucruri, căci dacă un profet dă glas unor legi care sunt în contradicţie cu învăţăturile

© Biblioteca Spirituală

consacrate sau care urmăresc să le înlocuiască complet, acela este un profet mincinos.

7:11. Omul reflectă puterile care sunt moştenirea lui; el este moştenitorul divinităţii. Cu toate acestea, el trebuie să se supună voinţei Spiritului Suprem, care este mult mai înţelept decât omul, iar această voinţă este adusă la cunoştinţa tuturor prin intermediul legilor cuprinse în scripturi. Omul nu trebuie să se supună în mod josnic, ca urmare a fricii de pedeapsă ori a nădejdii într-o recompensă, întrucât aceste lucruri sunt nedemne de un aspirant la divinitate. Voinţa Spiritului Suprem este revelată prin aceia care s-au dovedit a fi vrednici să aspire la divinitate, care s-au spiritualizat suficient de mult pentru a putea comunica cu Puterile de Deasupra. Profetul care a fost testat pe deplin, care a supravieţuit încercărilor la care a fost supus, care cunoaşte mijloacele de a se asigura că vorbeşte cu autoritate divină, este o raritate chiar şi printre profeţi.

7:12. Există o anumită valoare spirituală în supunerea faţă de Voinţa Divină. Când scopul este neclar şi este necesară auto-disciplina, valoarea este chiar mai mare decât atunci când motivul este perceput cu uşurinţă. Această disciplină are şi ea valoarea ei; este disciplina războinicului erou, a bărbatului curajos şi credincios.

7:13. Mintea omului este ca un butoi cu apă aflat lângă casă. La suprafaţă pluteşte spuma murdară a desfrânării şi poftelor lumeşti; sub aceasta cresc algele ignoranţei, prejudecăţilor şi egoismului. La fund se găseşte apă, apă curată, care nu se vede din cauza mizeriei de deasupra. Eu sunt unul dintre aceia care curăţă spuma murdară; eu dau la iveală binele de dedesubt. Misiunea mea nu este să distrug butoiul, ci să fac apa bună pentru a fi folosită.

7:14. Eu nu sunt un om care spune cuvinte ciudate. Am trăit toată viaţa printre oameni înţelepţi şi am înţeles că nimic nu este mai bun pentru om decât tăcerea. Nu studiul este lucrul cel mai important, ci faptele. Contemplaţia şi vorbirea îşi au şi ele rostul lor, însă acţiunea mută munţii din loc, pe când cuvintele se învârt în jurul lor. Dacă omul ar şti că spiritul lui sufletesc înregistrează fiecare cuvânt, atunci ar avea mai multă grijă ce vorbeşte. Însă omul al cărui sine interior este înfăşurat în mantia ignoranţei nu îşi poate ţine limba în frâu. Dacă cineva vă contrazice, să nu-i răspundeţi niciodată în grabă; adesea, cel mai elocvent răspuns este tăcerea.

7:15. Voi mă întrebaţi despre căsătorie. Au vorbit deja despre ea alţii mai capabili decât mine; studiaţi cuvintele lor. Eu vă spun doar atât: Este suficient ca soţii şi soţiile să se iubească; ei trebuie să-şi facă cunoscută iubirea. Soţul face acest lucru arătându-i soţiei sale mai mult respect decât oricărei alte femei; nu este ea cea pe care a ales-o, ori a ales greşit?

Dacă aşa stau lucrurile, atunci este un lucru rău să o facă să sufere din această cauză. Soţia trebuie tratată cu gingăşie şi atenţie, căci ea este bunul cel mai preţios dintre toate. Aşa cum bărbatul nu se aşteaptă ca soţia lui să-i pângărească casa săvârşind adulter, tot aşa şi el trebuie să se păzească să facă un asemenea lucru. Bărbatul înţelept îşi lasă soţia să fie stăpână în casa şi în căminul ei, iar el se va strădui din toate puterile să îi asigure tot ceea ce are nevoie.

7:16. Iată şi felul în care soţia îşi arată iubirea pentru soţul ei: Ea este mereu afectuoasă şi feminină, respectuoasă şi blândă. Are grijă de gospodărie şi o veghează cu râvnă, iar ea se păstrează întotdeauna curată şi îngrijită. Nu face niciodată nimic care l-ar putea tulbura pe soţul ei; nu risipeşte niciodată ceea ce câştigă. Ea alungă orice gând referitor la alţi bărbaţi; nu-şi face niciodată de ruşine casa şi nu-şi arată dispreţul faţă de soţul ei săvârşind adulter.

7:17. Eu nu spun că o soţie nu trebuie să se gândească la alţi bărbaţi sau că soţii nu trebuie să se gândească la alte femei: astfel de gânduri vin nepoftite. Nu este rău sau nefiresc să facă lucrul acesta, atunci când se cunoaşte adevărata natură a casătoriei. Aceasta este o încercare; este unul dintre cele mai importante teste ale vieţii; ignorarea acestui fapt este duşmanul căsătoriei, nicidecum natura umană. Însă eu nu sunt un profet care vorbeşte despre asemenea lucruri.

7:18. Nu sunt nici un profet care vorbeşte despre pace; acela urmează să vină. Eu sunt un profet care vorbeşte oamenilor despre Cel Înfricoşător, deşi multe generaţii vor trece înainte să apară. Acesta va fi un lucru de o măreţie monstruoasă, care se va ridica sub înfăţişarea unui rac; la început, trupul lui va fi roşu, pe urmă verde, pe urmă albastru. Va răspândi distrugere pe tot Pământul, alergând de la răsărit la apus. Va veni în Zilele Hotărâtoare, când oamenii vor fi loviţi

de orbire spirituală, când un tip de ignoraţă va fi înlocuit de un altul, când oamenii vor umbla în întuneric şi îl vor numi lumină. În acele zile, oamenii vor tânji după plăcere şi confort; vor merge pe drumurile uşoare, încurajaţi de femei incapabile să-i inspire să urmeze cărările care duc în sus.

7:19. Va exista o neîncredere în lucrurile spirituale, însă aceasta va izvorî din ignoranţă; va fi un lucru rostit cu buzele, căci lipsa de credinţă nu caracterizează inima şi natura omului. Indiferent cât de tare îşi strigă cineva necredinţa, în vremuri tulburi, în locuri ciudate şi nefamiliare sau atunci când este înspăimântat de necunoscut, omul se va întoarce spre lucrurile spirituale pentru a căuta alinare şi tărie.

7:20. În zilele marelui conflict, să nu vă rugaţi ca Spiritul Suprem să fie de partea voastră, pentru că aceasta ar fi o pierdere de timp inutilă. Mai degrabă rugaţi-vă ca voi să fiţi de partea cea bună, de partea Spiritului Suprem.

7:21. Ascultaţi glasul meu, căci eu vă vorbesc despre lucrurile care vor veni. Nu vor fi semne mari care să vestească sosirea Celui Înfricoşător; va veni atunci când oamenii vor fi cel mai puţin pregătiţi. Va veni atunci când aceştia vor căuta numai lucruri lumeşti. În acele zle, bărbaţii vor fi lipsiţi de bărbăţie, iar femeile vor fi lipsite de feminitate. Va fi o vreme de tulburare şi haos.

7:22. Eu v-am prevenit în legătură cu Cel Înfricoşător; am făcut ceea ce mi s-a cerut să fac. Acum, cineva întreabă unde să caute Adevărul. Eu spun aşa: Cei ce pornesc spre Adevăr aşa cum se cuvine, îl vor găsi, indiferent unde se vor afla trupurile lor materiale. El nu stă niciodată departe de oameni. Adevărul este veşnic şi neschimbător. Pământul este amăgitor, pentru că se schimbă şi piere. Adevărul şi Spiritul Suprem formează o unitate, pentru că acestea sunt nişte lucruri veşnice.

7:23. Lucrurile aşa cum le vedeţi şi lucrurile aşa cum sunt în realitate nu sunt la fel; Pământul este iluzoriu şi el amăgeşte ochii interiori cu impresii exterioare. Aşa cum un ac înţeapă o băşică pentru a scoate apa din ea, tot aşa şi vârful ascuţit al Adevărului străpunge vălul iluziei şi scoate afară ignoranţa.

7:24. Mintea omului este ca un lac; când este tulburată, imaginile care se reflectă în ea sunt deformate, însă atunci când este liniştită, lumina Adevărului se reflectă acolo în toată splendoarea ei. Fiinţa interioară interpretează lucrurile printr-un văl de emoţii. Omul care arde pe dinăuntru vede lumea din jurul lui ca un foc aprig care vrea să îl mistuie; însă omul care este calm şi liniştit în interior vede că totul este liniştit şi paşnic.

7:25. Fiecare suferă de anumite temeri într-o formă sau alta; sentimentele de nelinişte, îndoială, frustrare şi disperare sunt firești, dar omul care se lasă copleşit de ele dă dovadă de slăbiciune şi lipsă de maturitate. Prin urmare, celor temători sau neliniştiţi sau asaltaţi de îndoieli le vor fi trimise mai multe încercări, pentru că scopul este acela de a căpăta experienţă şi de a le birui. Doar în felul acesta se poate pregăti omul pentru încercările şi mai mari care îi stau în faţă. Calmul, iubirea, statornicia şi tenacitatea sunt santinelele care stau în faţa primei porţi a dezvoltării spirituale. Simpla ceremonie, oricât ar fi de înălţătoare, nu poate prin ea însăşi să pună spiritul sufletesc al omului în contact cu Puterile de Deasupra; este nevoie de ceva mai mult.

7:26. Voi întrebaţi câtă suferinţă trebuie să mai îndure un om pentru a se elibera de suferinţă. Pe Pământ nu este posibilă o astfel de eliberare; apele tristeţii sunt scoase dintr-o fântână fără fund. Ochii ajung să vadă limpede doar atunci când nu mai pot vărsa lacrimi.

CAPITOLUL VIII - ELIDOR VORBEŞTE DISCIPOLILOR SĂI

8:1. V-am ales pe voi din mijlocul celor mulţi datorită zelului vostru, a atenţiei voastre, a seninătăţii voastre şi a auto-disciplinei de care daţi dovadă. Acestea sunt calităţile de bază care sunt necesare. De asemenea, trebuie să vă dovediţi loiali şi adaptabili, puternici şi de încredere, inteligenţi şi lipsiţi de egoism, liberi de orice viciu şi de orice cusur, stabili şi încrezători în forţele proprii. Când mi s-a dat această sarcină de a fi profet, mi s-a spus să iniţiez doar persoane

© Biblioteca Spirituală

vrednice, care şi-au dovedit stăpânirea de sine şi loialitatea.

8:2. Fiecare dintre voi trebuie să taie nodul inimii lui. Trebuie să studiaţi scripturile în mod constant, şi în afară de ele să citiţi cuvinte frumoase, însufleţitoare şi adevărate. Trebuie să vă străduiţi permanent să dobândiţi pacea inimii, auto-controlul şi armonia interioară; fiţi tot timpul amabili şi respectuoşi, iar gândurile voastre să fie mereu pure.

8:3. Duceţi o viaţă bună; mulţumiţi-vă cu puţin, dar aveţi grijă, că austeritatea falsă este necurată şi dăunează edificării voastre de sine. Când auto-controlul sau auto-disciplina devin o tortură sau când prin ele aveţi intenţia de a-i face rău cuiva, atunci acestea se transformă în nişte slujitori ai răului. Cu toate acestea, sacrificiile despre care v-am vorbit şi faptele bune din viaţa de zi cu zi nu trebuie abandonate, pentru că voi sunteţi discipoli. Siliţivă ca în fiecare zi să vă sporiţi armonia interioară, fiindcă aceasta este calea cea mai rapidă de a merge în sus.

8:4. Simţurile şi poftele trupeşti trebuie disciplinate, căci altfel vor prelua controlul. Nu este suficient să fiţi dezvoltaţi din punct de vedere spiritual, ci trebuie să vă asiguraţi că trupul este controlat pe deplin de către spiritul sufletesc aflat în interior. Aşadar, nu trebuie să cedaţi în faţa rigorilor vieţii. Nu trebuie să vă alintaţi, ci trebuie să biruiţi căldura şi frigul, pofta pentru mâncare şi băutură, slăbiciunile cărnii şi dorinţa de confort. Trebuie să cultivaţi tenacitatea şi stăruinţa, deoarece fermitatea este esenţială pe cale.

8:5. Femeile trebuie să practice toate virtuţile femeieşti, cum ar fi buna-cuviinţă, decenţa, mila, modestia, sinceritatea, devotamentul, puritatea în toate privinţele, curăţenia şi iubirea. Ele trebuie să se lepede de toată senzualitatea, desfrânarea şi imaturitatea. Trebuie să menţină o egalitate mentală în privinţa tuturor lucrurilor, indiferent dacă sunt plăcute sau neplăcute. Trebuie să urmărească să aibă o singură revărsare a iubirii pure, a unei iubiri care nu se rătăceşte şi nu amăgeşte niciodată. Trebuie să aibă mulţumire în inimă, ca să se poată bucura de singurătate şi să evite păcerile deşarte şi mulţimea zgomtoasă.

8:6. Bărbaţii trebuie să caute mulţumirea şi pacea în interior, iar în exterior să afişeze un chip ferm şi netulburat. Ei trebuie să fie curajoşi, generoşi, sinceri, să aibă un caracter puternic şi să fie sănătoşi la trup. Trebuie să accepte austeritatea cu bucurie şi să aibă putinţa de a îndura privaţiunile, solitudinea şi rigorile vieţii. Vor trebui să manifeste dezgust pentru violenţă, pentru ceartă, pentru cei aroganţi şi încrezuţi, pentru cei cruzi şi pentru cei lăudăroşi.

8:7. Atât bărbaţii, cât şi femeile trebuie să aibă o dorinţă constantă de a-şi trezi spiritul sufletesc; trebuie să aibă în vedere un ideal şi să urmeze o chemare. Puteţi practica orice lucru indicat în scripturi şi orice fel de viaţă care se arată acolo.

8:8. Este un lucru rău să urâţi pe cineva în mod nejustificat, dar ura în sine nu este neapărat ceva greşit. Nu este nimic rău în a urî cruzimea, răutatea, aroganţa şi multe alte vicii.

Măsura tuturor lucrurilor este felul în care acestea afectează scopul vieţii, zborul spre înălţimi al omului.

8:9. Atunci când căutaţi mulţumirea şi pacea, aveţi grijă să nu cădeţi în capcanele automulţumirii, pasivităţii şi inerţiei. Apatia îşi întinde şi ea cursele, iar atunci când veţi fi prinşi în una dintre acestea veţi fi osândiţi la o moarte spirituală. Scopul vieţii pământeşti este să experimentaţi. Prin urmare, fiţi suficient de înţelepţi pentru a înţelege că deşi mulţumirea şi pacea sunt poate de dorit, acestea nu sunt nimic mai mult decât ceea ce sunt, ele nu constituie nişte obiective prioritare.

8:10. În lume există două tipuri de oameni. Cei care trebuie să vâneze bucuria şi plăcerea, deoarece în interiorul lor nu este niciun pic de fericire; sunt goi şi trebuie să sugă fericirea de la oamenii cu care se întovărăşesc sau din mediul lor de viaţă, ori trebuie să o dobândească prin stimulare externă. Aceştia formează categoria celor nedesăvârşiţi din punct de vedere spiritual. Şi mai sunt şi aceia care sunt fericiţi în sinea lor; care sunt plini de bucurie şi mulţumire; care oriunde se duc sunt ca o lampă de fericire ce împrăştie o lumină strălucitoare de care se pot bucura toţi cei din jur. Oamenii aceştia se pot desfăta cu lucruri exterioare, pot găsi fericirea în afara lor, însă nu sunt dependenţi de aceste lucruri. Ei sunt sănătoşi din punct de vedere spiritual.

8:11. Unii oameni sunt ca nişte fluturi lipsiţi de înţelegere, care zboară fără niciun scop

din floare în floare în căutarea plăcerii. Apoi, mai sunt şi cei al căror spirit este puternic, care au o privire ca de şoim şi zboară direct către obiectivul lor, ridicându-se cu mult deasupra creaturilor inferioare. Acestea sunt cele două categorii de oameni, însă cei nedesăvârşiţi din punct de vedere spiritual nu îşi pot da seama că sunt aşa.

8:12. Căutaţi mereu ce este frumos în viaţă şi sporiţi şi voi această frumuseţe. Întoarceţi spatele oricărei forme de vulgaritate şi imaturitate, dar şi mai bine ar fi să le înlocuiţi cu graţie şi frumuseţe. Cu toate acestea, să nu uitaţi că mult prea adesea omul care caută frumosul devine moale şi este un lucru bine cunoscut că frumuseţea îl poate distruge pe om. Să nu vorbiţi mult; aceasta nu înseamnă că trebuie să deveniţi muţi, dar faceţi ca cuvintele voastre să aibă valoare; aşadar, evitaţi pălăvrăgeala inutilă.

8:13. Omul poate fi judecat după tovarăşii pe care îi are, aşa încât aveţi grijă ca întotdeauna să fiţi într-o tovărăşie bună. Evitaţi toate persoanele rău famate, căci acestea merg pe un drum al pierzaniei. Fiţi viguroşi şi plini de viaţă; să nu vă temeţi niciodată de munca grea; niciun om care trăieşte nu poate renunţa pe deplin la muncă sau la efort, de aceea evitaţi să fiţi consideraţi morţi.

8:14. Deveniţi un Stăpân al Vieţii; acesta este unul care îşi ţine bine în frâu trupul şi emoţiile. Deşi apăsat foarte tare de necazuri şi neplăceri, el rămâne neclintit; mintea lui nu este niciodată tulburată. Un astfel de om ştie ce trebuie făcut, ce se aşteaptă de la el, şi face acele lucruri. Loveşte rapid atunci când este nevoie să treacă la acţiune sau pur şi simplu trudeşte pe cale. Mintea lui este limpede în privinţa datoriei sale, îşi cunoaşte obligaţiile şi nu se eschivează din faţa lor. El este un stâlp de tărie pentru fraţii săi mai slabi.

8:15. Cine sunt Stăpânii Vieţii? Când veţi putea naviga pe mările furtunoase ale suferinţei, când nu veţi fi biruiţi de plăcere, când veţi putea să vă controlaţi pasiunile, să vă stăpâniţi frica, să alungaţi furia şi indiferent de ce vă iese în cale să rămâneţi liniştiţi şi fermi, atunci veţi fi nişte Stăpâni ai Vieţii.

8:16. Când veţi putea să acceptaţi cu bucurie toate obligaţiile pe care le aveţi, când vă veţi face datoria tot timpul, când veţi putea accepta cu o inimă statornică tot ce se întâmplă, indiferent dacă este ceva bun sau rău, când veţi putea rămâne calmi în mijlocul tulburării şi dezordinii, atunci veţi fi nişte Stăpâni ai Vieţii.

8:17. Când veţi putea să vă temperaţi dorinţele cu ajutorul chibzuinţei, să rezistaţi în faţa ispitelor slăbiciunii şi să vă controaţi impulsurile; când veţi putea să vă armonizaţi toate simţurile, să vă controlaţi toate emoţiile, să biruiţi lăcomia de a avea posesiuni, să înăbuşiţi dorinţele nesănătoase, atunci veţi fi nişte Stăpâni ai Vieţii. Când veţi putea să supuneţi furia şi să risipiţi mâhnirea, când vă veţi putea elibera complet de confuzia minţii, veţi fi nişte Stăpâni ai Vieţii.

8:18. Cel lumesc lucrează în mod egoist şi este în sclavia lumii materiale, pe când Stăpânul Vieţii lucrează fără egoism, pentru binele omenirii. El este inspirat de cele mai înalte idealuri ale omului. El ştie că ura şi cruzimea, poftele şi dorinţa pentru averi îşi au rădăcina în natura inferioară a oamenilor, în fiara care se află în interiorul lor. Maeştrii au învăţat aceste lucruri cu multă vreme în urmă. Căutând cu înţelepciune în inimile lor, aceştia au găsit un răspuns care-i împinge către ceva mai măreţ şi au descoperit că există o legătură între om şi spirit. Atunci când Stăpânul vieţii îşi cunoaşte adevărata natură şi înţelege că reprezintă o unitate, el este eliberat de toate iluziile şi de toată suferinţa, putând astfel să se ridice către acel ceva mai măreţ de deasupra.

8:19. Auto-controlul şi armonia reprezintă primul pas pentru a deveni un Stăpân al Vieţii. Armonia înseamnă linişte interioară şi relaţii armonioase în exterior. Auto-controlul înseamnă că omul trebuie să se controleze în tot ceea ce face. Chiar şi un artist trebuie să-şi exerseze auto-controlul atunci când creează; meşterul trebuie să-şi controleze uneltele ascuţite, iar doctorul trebuie să-şi controleze cuţitul. Auto-controlul este necesar, într-o formă sau alta, în tot ce face omul.

8:20. Stăpânul Vieţii trebuie să facă mai mult decât atât; el trebuie să-şi transforme întreaga viaţă într-un act creator, căci auto-controlul şi creativitatea merg mână în mână. Doar

© Biblioteca Spirituală

auto-controlul nu este suficient; el trebuie subordonat bunăvoinţei şi bunătăţii pline de iubire.

8:21. Stăpânul Vieţii trebuie să fie conştient de adevărata sa natură. El trebuie să-şi dezvolte în interiorul lui cele trei puteri: auto-controlul, creativitatea şi efortul; după aceea, trebuie să aspire la cele trei lucruri ce nu pot fi atinse: iubirea, desăvârşirea şi Adevărul.

8:22. Voi, discipolii mei, trebuie să deveniţi Stăpâni ai Vieţii, să nu regretaţi niciodată trecutul şi să nu vă îngrijoraţi pentru viitor, ci întotdeauna să vă ocupaţi de ceea ce se întâmplă în prezent. Stăpânii Vieţii ştiu care sunt gândurile bune şi care sunt cele rele, primele fiind benefice, iar cele din urmă nu. Ei ştiu ce să spună şi ce să nu spună; ştiu ce să facă şi ce să nu facă; ştiu ce ajută şi ce nu ajută, ce este bun şi ce este rău.

8:23. Dacă o casă este în flăcări, acest lucru sugerează pe dată că trebuie adusă apă sau că trebuie salvate lucrurile care se află înăuntrul ei. Omul de rând nu ştie ce să facă; el acţionează în grabă sau fără să gândească. Stăpânul vieţii nu se tulbură, el are capul limpede. El nu stă deoparte frângându-şi mâinile, nu fuge de colo-colo şi nici nu stă în calea celorlalţi; el nu-şi ridică vocea, nu compătimeşte fără niciun rost. El rămâne calm şi tăcut, făcând ceea ce trebuie în mod eficient; preia comanda sau se pune la dispoziţia celor care sunt mai bine pregătiţi pentru a controla situaţia.

8:24. Stăpânul Vieţii nu este legat cu lanţurile ignoranţei; nici nu este indus în eroare de către cei orbi, pentru a merge pe căile întunericului. El cântăreşte fiecare gând şi fiecare faptă, fiindcă cunoaşte puterea gândurilor, dorinţelor şi acţiunilor repetitive, care se imprimă în spiritul sufletesc. El nu mai este prizonierul trupului, ci vizitiul lui.

8:25. Eu vă chem pe toţi să vă luaţi povara şi să o porniţi pe drumul cel lung care duce la luarea în stăpânire a vieţii. Progresul tuturor Pelerinilor care au apucat pe acest drum este dezvăluit de purtarea lor. Lipsa de echilibru a fost lăsată în urmă; au renunţat la excese; s-au lepădat de dorinţe; au pus capăt duşmăniei, lăcomiei şi trufiei; s-au descotorosit de răutate şi ticăloşie. Au lepădat pe rând aceste vicii, aşa cum şarpele se leapădă de piele.

8:26. Ca Stăpâni ai Vieţii îi veţi chema şi pe alţii să vă urmeze în acest pelerinaj. Însă oamenii respectivi trebuie să fie hotărâţi şi puternici, dispuşi să-şi dedice întreaga viaţă slujirii cauzei Adevărului. Vor trebui să studieze cu sârguinţă paginile scripturilor şi să caute mereu, din ce îm ce mai adânc, în firidele interioare ale fiinţei lor. Primul pas pe care vor trebui să îl facă va fi acela de a birui cea mai mare dintre iluziile oamenilor, aceea de a crede că trupul reprezintă întreaga fiinţă.

8:27. Ca Stăpâni ai Vieţii veţi fi nişte exemple aflate dincolo de posibilităţile omului de rând. Vă veţi deosebi de ceilalţi prin seninătatea voastră profundă şi prin statornicia voastră, la fel cum omul de rând se deosebeşte prin ignoranţă, nelinişte şi nevoia de a se ascunde în plăcere, precum şi prin faptul că se supune în faţa prejudecăţilor şi emoţiilor.

8:28. Stăpânii Vieţii dau dovadă de calm şi încredere, acestea fiind semnele înţelepciunii şi cunoaşterii reale. Omul de rând este nestatornic, nedemn de încredere, îşi schimbă mereu părerea, iar loialitatea lui lasă de dorit. Nu are grijă de trupul său şi doreşte săşi satisfacă dorinţele; preocuparea lui pentru lucrurile materiale este principala cauză a faptului că trăieşte în iluzie. Mintea Stăpânului Vieţii s-a eliberat de iluziile lumeşti, aşa cum o pasăre este eliberată din colivie, iar în această minte liberă toate îndoielile au fost reduse la tăcere de certitudini.

8:29. Discipolii mei, luaţi aminte la ceea ce vă spun. Când porniţi în pelerinaj, inima şi mintea voastră trebuie să fie neclintite, trebuie să fiţi perseverenţi şi să acceptaţi cu bucurie toate încercările şi necazurile care vă vor asalta. Întotdeauna să căutaţi compania drumeţilor care se aseamănă cu voi şi care au o fire meditativă. Dacă trebuie să vă rugaţi, atunci să vă aduceţi aminte că rugăciunea se practică în tăcere.

8:30. Dezvoltaţi-vă spiritul sufletului prin contemplarea vieţii, prin meditaţii asupra scripturilor şi prin vizualizarea formei de frumuseţe şi slavă a spiritului sufletesc. Iată care sunt lucrurile cu care va trebui să luptaţi şi pe care va trebui să le biruiţi, astfel încât să fie alungate definitiv din natura voastră; le-aţi mai auzit şi înainte, dar cu cât repetăm mai mult aceste lucruri, cu atât mai bine: toate formele de mânie, nesăbuinţa, cruzimea, lăudăroşenia; toate tendinţele către falsitate, înşelăciunea şi necinstea, sau către desfrânare, obscenitate sau plăceri

© Biblioteca Spirituală

senzuale; adulterul, seducţia şi degradarea femeilor sunt interzise; amăgirea, nesinceritatea, bârfa şi calomnia sunt nedemne de voi; trebuie să eliminaţi caracterul neiertător, slăbiciunea morală, laşitatea, nestatornicia, nehotărârea, firea capricoasă şi lipsa de cumpătare; trebuie să biruiţi dorinţa nepotrivită pentru confort, pentru plăcerile lumeşti sau senzuale, înlăturând în acelaşi timp şi orice formă de necurăţie morală sau trupească; nu este un păcat să vă bucuraţi stomacul, dar nu trebuie să vă îmbuibaţi.

8:31. Nu vă angajaţi niciodată într-o discuţie sau într-o dispută referitoare la forma şi natura Spiritului Suprem, pentru că aceasta este o nebunie. Mintea limitată, care încă nu s-a trezit, nu poate înţelege aceste lucruri, deşi mintea unui Maestru le poate cunoaşte; aşadar, suspendaţi toate discuţiile şi disputele până când fiinţa voastră va deveni un singur tot.

8:32. Există multe dezbateri între voi referitoare la natura venerării. Vreau să înţelegeţi acest fapt: adevărata venerare urmăreşe să unească spiritul de dedesubt cu Spiritul de Deasupra. Pentru a face acest lucru trebuie să aveţi o inimă purificată de toate gândurile rele, o limbă neîntinată de falsitate sau de înşelăciune şi ipocrizie, precum şi o viaţă lipsită de răutate şi ură. Dar totuşi nu este suficient; mai este nevoie să aveţi o viaţă plină de iubire şi fapte bune. Numai când veţi atinge acest nivel veţi fi pregătiţi pentru a venera. Atunci când vorbiţi despre lipsa de valoare a venerării, oare nu vă osândiţi singuri? Venerarea purificatoare despre care vorbiţi se referă la toate acţiunile menite să mistuie tendinţele carnale şi lumeşti prezente în trup.

8:33. Ca discipoli adevăraţi, voi trebuie să vă petreceţi întreaga viaţă conştientă într-o cugetare constructivă, îndreptată spre un anumit scop. Trebuie să acţionaţi, nu să visaţi. Când vă retrageţi în tăcere pentru a vă închina, amintiţi-vă care sunt marile bijuterii ale rugăciunii; seninătatea, puritatea şi încrederea. Profeţii care au existat odinioară au susţinut că o inimă blândă şi pură este singura închinare care îi este de folos omului; s-ar putea să aibă dreptate, dar cu siguranţă că este nevoie şi de calm şi încredere.

8:34. O să aflaţi că măreţia şi bunătatea Pelerinilor care călătoresc cu voi pe cale sunt ascunse de ochii oamenilor, pentru că aceştia au un fel neobişnuit de a trăi. Oamenii de rând îi vor considera adesea ca fiind nişte oameni amăgiţi sau care şi-au pierdut raţiunea. Câţi dintre voi nu au ezitat deoarece s-au temut de opiniile celorlalţi, de rugăminţile celor dragi sau de gândul că vor avea parte de suferinţă şi disconfort?

8:35. Am vorbit de disconfort; şi spun din nou acest lucru; prea mult confort nu este pentru voi, şi nici nu trebuie să dormiţi prea mult sau prea puţin. Voi trebuie să biruiţi toate tendinţele către lene şi neglijenţă, căci acestea vă vor stoarce vigoarea spirituală.

8:36. Nu fiţi nerăbdători să avansaţi; progresul lent este adesea cel mai bun. Dacă cineva sparge înainte de vreme un ou aflat la clocit, din el nu va ieşi niciun pui. Când va veni vremea, coaja se va sparge şi din interior va ieşi la lumină un pui sănătos. Dacă coaja se sparge înainte ca puiul să fie gata, acesta va muri. Aşa este şi cu trezirea spiritului sufletesc; lăsaţi-l să iasă din interior atunci când este pregătit. Până când nu vă veţi curăţa inima de toate impurităţile şi nu vă veţi spăla de toată mizeria lumească, nu veţi putea pune piciorul nici măcar pe prima treaptă a scării care duce la iluminare şi trezire.

8:37. Vă înşelaţi atunci când vorbiţi despre împreunarea dintre spirit şi trupul muritor. În niciun caz spiritul nu se poate împreuna cu trupul muritor, deşi este adevărat că spiritul poate intra în trup. Este bine să ştiţi ce poate şi ce nu poate să facă spiritul, pentru că şi el are limitele sale.

8:38. Dacă vine la voi un om care caută Adevărul şi cunoaşterea Căii Adevărate, spuneţi-i ca mai întâi să găsească o persoană care să-l introducă în rândul aspiranţilor. Apoi, în decursul timpului, după ce va fi observat şi se va vedea cum vorbeşte şi cum se comportă, cineva va veni la el şi îl va chema în faţa celui care face selecţia. Viaţa este de aşa natură încât cu toate că este relativ uşor să te împrietenești cu un om destul de bun sau cu unul rău, este foarte dificil să te afli în prezenţa unuia cu adevărat bun.

8:39. Voi îi veţi alege pe aspiranţii la ucenicie, pe cei care ar putea deveni Stăpâni ai Vieţii; niciun om de rând nu trebuie acceptat. Aceştia trebuie să fie calmi şi înţelepţi, să recunoască ceea ce este real şi dezirabil, ceea ce este important şi adevărat, precum şi ceea ce este fals,

© Biblioteca Spirituală

iluzoriu, banal şi nevrednic de atenţie. Trebuie să fie oameni care au ieşit biruitori, care sunt conştienţi de adevăratele valori şi care nu au niciun fel de înclinaţii către lucruri care nu îi ajută în căutarea lor. Nu trebuie să fie slabi de caracter şi nici nu trebuie să caute un adăpost. Trei lucruri sunt necesare, şi anume: scripturile sacre, instructorul înţelept şi discipolul nerăbdător şi harnic. Scripturile sacre nu trebuie înghiţite aşa cum se înghite un leac, ci acestea trebuie asimilate încet şi digerate cu ajutorul raţiunii şi experienţei.

8:40. Adevărata iluminare şi calea spre Adevăr pot fi găsite doar cu ajutorul inteligenţei ancorate în sinceritate şi raţiune. Unii au spus să este dificil să fii şi inteligent şi absolut sincer după ce ţi-ai examinat adevăratele motive, însă aceste lucruri nu se aplică candidaţilor aleşi.

8:41. Să nu uitaţi niciodată; nu cuvintele din scripturile sacre au valoare, ci înţelesul lor. O mantie de mătase poate arăta mai bine decât una aspră, din lână, dar care dintre ele este mai călduroasă? De asemenea, ţineţi minte că scripturile sunt nişte călăuze; ele nu pot întreprinde munca istovitoare, nici nu pot căra povara; aceste lucruri trebuie să le facă numai aspiranţii. Scopul scripturilor sacre mai este şi acela de a arăta oamenilor cum ar trebui să fie viaţa, cum ar trebui să fie guvernaţi, cum ar trebui să se poarte, ce ar trebui să păstreze şi de ce anume ar trebui să se lepede.

CAPITOLUL IX - ELIDOR VORBEŞTE DESPRE SCRIPTURILE SACRE

9:1. Acestea sunt scripturile sacre, care nu sunt ca alte scripturi, ci sunt scripturile celor care urmează Marea Cărare a Căii Adevărate. Ele nu sunt pentru omul batjocoritor, pentru cel neîncrezător, pentru cel lumesc sau pentru răufăcător. Ele vor înainta odată cu veacurile, ţinând pasul cu omul pe drumul progresului său. Ele trebuie să evolueze pentru a face faţă acestei inteligenţe crescânde, însă şi omul trebuie să evolueze din punct de vedere spiritual. Dacă nu va face acest lucru, atunci ele trebuie să ia asupra lor povara şi să vină la el să-l îndrume.

9:2. Există oameni sătui de învăţătua lumească, care au căzut în groapa săpată de cărţile lor. Aceştia sunt îndopaţi şi nu se mai simt confortabil; sunt tulburaţi de gândurile lor şi de diversitatea de opinii. Studiul scripturilor sacre nu este pentru cei curioşi; acest lucru este inutil dacă discipolul nu ştie către ce se îndreaptă, care este destinaţia sa, care este scopul pe care trebuie să îl aibă în vedere. Cu toate că adevărul din sfintele scripturi este fix şi nu se modifică niciodată, revelaţia poate fi mereu interpretată în conformitate cu progresul omului. Adevărurile ascunse vor fi disponibile omului imediat ce acesta este pregătit. Omul spiritual, care este cu adevărat treaz, vede mult mai mult în cuvinte decât omul de rând, care nu este capabil să vadă decât literele şi cuvintele în sine. Şi totuşi, cuvintele sunt o pădure în care omul se poate rătăci cu uşurinţă. Propoziţiile frumoase şi exprimarea aleasă pot fi doar o momeală şi un acoperământ al gropii şi ţăruşilor de dedesubt.

9:3. Există oameni care vorbesc despre lucururile spirituale, dar care nu fac altceva decât să ţească o pânză de cuvinte în care să îi prindă pe cei nepăsători. Dacă vreţi ca o sticluţă cu un leac să vă fie de folos trebuie să o beţi, căci nu o să vă vindecaţi doar citind felul în care trebuie administrată poţiunea.

9:4. Discipolii mei, citiţi scripturile sacre cu sârguinţă şi nu renunţaţi nicioadtă la muncă şi la studiu, deoarece făcând acest lucru atunci când vă luptaţi să traversaţi râul vieţii înseamnă că sunteţi nehotărâţi, şi de aceea nu veţi obţine nimic. Vă veţi sacrifica încrederea în forţele voastre şi vă veţi pierde suflul. Să nu uitaţi niciodată, aceste cuvinte nu sunt nişte prieteni de vreme bună; nu sunt ca nişte pene ce vor fi spulberate de cea mai slabă adiere de vânt. Ele sunt ca pietrele cu care se construieşte un drum, ferme şi demne de încredere, indiferent de împrejurări. Folosiţi aceste scripturi sacre ca să vă călăuzească în viaţa de zi cu zi, iar atunci când se iveşte o problemă căutaţi povaţă în cuvintele lor. Dacă nu sunt puse în practică, ele nu au nicio valoare, fiind doar nişte lucruri la care vă gândiţi în momentele voastre de repaos.

9:5. Gândirea pură, ca şi o esenţă amară, nu are nicio valoare singură. Aşa cum esenţa se diluează cu apă, ca să poată fi băută, tot aşa şi gândirea pură trebuie diluată cu ajutorul credinţei.

9:6. Scripturile sacre sunt moaşa şi doica spiritului sufletesc. Unele trezesc spiritul

sufletesc atunci când meditǎm asupra lor; alteori, spiritul sufletesc se poate trezi cu ajutorul unei vedenii; alteori se trezeşte datorită unor fapte bune, iar alteori ca urmare a muncii depuse. Poate fi trezit şi prin creativitate şi iubire, dar şi prin alte mijloace, deoarece oamenii au însuşiri diferite. Unii dintre ei s-ar putea să nu simtă tresărirea provocată de spiritul sufletesc care se trezeşte; alţii se pot baza pe cuvintele altora, însă pentru că le dau crezare şi acţionează în conformitate cu ele se vor trezi şi vor dobândi supravieţuirea conştientă.

9:7. Starea la care ajunge un spirit sufletesc abia trezit este atât de minunată, iar experienţa realizării bruşte este atât de încântătoare, încât cei care le experimentează nu le vor uita niciodată. Nimeni nu va găsi vreodată cuvinte adecvate pentru a împărtăşi şi celorlalţi asemenea trăiri. Acolo nu mai există niciun gând, decât o conştientizare profundă a vieţii şi a fiinţei. Omul ajunge să simtă că există o realitate mai adâncă decât conştiinţa obişnuită. De aceea, credinţa în realitatea spiritului sufletesc va lăsa locul certitudinii, căci cum ar putea cineva să se îndoiască de cea mai mare experienţă a vieţii sale?

9:8. Slava stelelor care strălucesc pe cerul nopţii se dezvăluie cu adevărat numai atunci când este întuneric. Oamenii devin ca nişte copii; ei încep să simtă misterul tăcerii, misterul care revelează universul. Tăcerea este taina spiritului sufletesc.

9:9. Există doctrine întunecate, care vorbesc despre spirite sufleteşti osândite pe veci la întuneric şi chin, însă acest lucru nu este adevărat. Ele nu sunt osândite să sufere veşnic, căci după o perioadă lungă de timp sunt scoase afară pentru a fi remodelate. Acestea sunt ca nişte forme urâte de metal care sunt aruncate înapoi în cuptor pentru a se amesteca unele cu altele; de acolo, vor ieşi purificate şi moi, gata pentru a fi turnate în alte forme. Aşa că vor veni pe Pământ complet inconştiente de trecut, căci l-au uitat de tot în flăcările purificatoare ale cuptorului, şi de aceea trebuie să o ia de la capăt. Acestea sunt la fel ca o bucată de sare, care după ce s-a dizolvat în apă nu mai poate reveni la forma ei anterioară.

© Biblioteca Spirituală